1121 I s 1

Shaʿare Dura.
Isaac ben Meir of
Düren.

ידוע לסוד החכמה [illegible] ושער הקבלה

[illegible] ... פתח פין

כן זה [illegible] ונקרא אחור [illegible] וגם נקרא פנים [illegible] כשם

לזה כנוי [illegible] נורא נשא [illegible] כשין של אל גדול

רחום וחנון כנוי [illegible] אלהים [illegible] ונקרא [illegible]

כל המצות נקרא [illegible] אותיות [illegible]

נכללין כל הדברים [illegible] השם [illegible] השם המיוחד [illegible]

אותו [illegible] עליון [illegible]

[illegible] נקראת [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דאינה חוטין הן וחוטות ואליה דאין להו דין טהור וז
ואלוה ושוטין תפל ויש להן דין יותר המלוי כפלונית
דרב ושוטין פי' כייער יפולין לרב ישעין ג"כ ואשא
ושוטין היה ג"כ והלכה כוותי' דשוטין דתני
כוותי' וכן הדין אם לועה בשר כשורה הם נעלי'
בשר יפולין נבילה אפי' חי ואפי' אינו ואלוה שה
שהבשר של ועק נוספת. ואפי' שחום התחתון
ומליע העליון והיו רקיון. טהור ואלוה ושוטין תפל ומן ליו ומלין. כין תח
התחתון לעליון היינו על יד ואליה שוטין לו כח להפליט חבירו ינבל כשר
חם ומפליט חבירו ור"ש אם בשר נבילה שוטה יותחת ושחט יניגנ
עליה שוסרה דתהיה ג"כ אם האוט לוטה מן נבילה בן שחוטה
נעלי' ה החוטה ותחת השחוט כשר לאין התחתון בולע וזהו
חום שעלין ווריהו ד' ב' בשי' כשוחה כמוהחם ויותה כריות כר
כייער יעולי' יכחריקר' כינ. פורת

דין [illegible] דינ' אפי' לה' הפו כבר' וזה יותן ד
כיה פרשי' לבשל בקדיר' ואח שנול'

דדין דמלי רב לעולם בולע וחוזר ובולע יותר ליעל' וזה שוטוליט נופל
ואדין וזה שהוינו בולע ווותר כל כמו דלין פירש ורבי יעקב פירש
דקורת ואליה יחוובעי לה אבל ווותר שומלה ונשה רבי ואליחה
יקדין כל הדם העתיד ליאות ווותר לבשל בקדיר אפי' עם בשר
כטו בישול חומשה כלום לאחר מלוי נותנים הבשר בקדירה
של בשר והשונה בדקיר ואף דשוטות ואלים כוותר מלוי ובטעם
דינו ין טן כל הדם מלוי מלוה ועוד הלוה דרותח רמלוי וסוני רש
דמותתי ועוד הויה בין לפרשי בין לה' רת והיפסק לבית

בר' דם חטא אומר ד
רקים ברקים מתיב
כחתיב יחלוף ועקוא
יחווון והיה וכש ווחק
ותוך חם דאויתסר
כגון ושא"ו דהתק
גבי חם איירי זה בא
כיער זה ויננ שבר
כתו סוף

[illegible]

ופירש״י אם בישל כבד בקדירה לאחר
שנמלח ושהה כשיעור מליחה והדחה
מנים ומתי הכבד ואם יש שיעור
בשר בקדירה עם הכבד אסור שאם
אינו יש ס׳ כנגד הכבד כי הכבד
פולט בולע ומחזרת וכו׳ דומן ואינו
בולע לפי שטרוד לפלוט אבל נבלע

ולכתחילה אסור
לקורקבן שלו
ועדם הדם
חייבים את
לחתוך לשתי
דרשו לצלו
ואם יעשה
ואח״כ לקדירה
פנים הזה
הסומך על

ויהיה מולח ואח״כ
כן תוחן או קסם
השומע יעשה
ולהן היתה אותו
כדי לבשלו אחר
כן בקדירה אם ירצה
וקורעו לשתים ועוד
בבני כבני
אבל קנה בגרון
ולישו והדרך

בבשר שנתבשל עמו ואפי׳ לכ״ע לבשלו לבדו לכתחילה אסור ואפילו
שהכבד אינו בולע מ״מ אוסר הכלי הלכך דם ואפי׳ ר׳ יעקב
אם לא נמלח כך הדין אבל אם נמלח ומותר לבשל בקדירה אפי׳ עם
בשר שנפסק מלפלוט ולאחר שהיה שיעור מליחה ואם בדיעבד נתבשל
הכבד עם בשר שיבלע ואחר עם בשר ... דם ונשאר שרייך
ויש לעשות כפירש״י ואם בדיעבד עשו כרבינו יעקב ... כבד שלפני רבינו
ואליבא דר״ת אם אינו בדיעבד כבד אינו כחל עם בשר כשמור ומותר
הכל אבל לכתחילה אסור לעשות יחד וזה לאלוה כיתי ואם הכבד
דבוק בשומן אם הכבד שלם אוסר כל השומן דאין כשום שומן בכבד
שלו ס׳ ונעשה כל חתיכה איסור וצריך ס׳ נגד הרוטב והבשר של ה
דיתר הכל לבטל כל השומן ואם אין הכבד שלם ואין חתיכה
כבד דבוק בשומן ויש בשומן שיעור ס׳ השומן ורוטבו ואין הוי
השומן חתיכה איסור ומותר דהוי כל טיפת חלב שנפלה חתיכה
בשר בקדירה דאם יש בחתיכה ס׳ ובמעות הטיפה ואינה שומן
נבילה אבל כשהכבד כולה שלם צריך ס׳ כנגד כל השומן וראוי
צריך שנתבשל בה ... הנשה דאם יש בה בשר אסור ועוד דאין

אנייה ונעיפת דם חלב שנפלה על חתיכה בשר דאם בה בנ״ט אסו
וכל זה הכבד נפיר ומן הע״ז בכלי קדירה ומשרין וכל כמ
וזם והיכה כבד ומחובר דהי בחתיכ על החתיכ עצמה
נעשית נבילה זה אין כה׳ ס׳ ובלל הכבד צריך ס׳ כבידי
ובעל כל אורת חתיכה וזה ילו הע״ז והיה הכבד ומחובר
כן זון נפיר והחוב בתוך הע״ז אלי הע״ן
ענין ומהר ונכחו ורכין ומובין על פני כלון
את שקנותו הכבד וזורק לחון וה
והשיור הכל ומותר ונרב דייב בריוו וכ׳
כבד עלוי כישרן ברעבד אין לכתח
ובחייה ויוז ראמי קליה לן בעי כשנפלה בתוך הע״ז

[illegible] תני׳ חלב קיתון ומוריין יוה דחוזין דיעב
[illegible] קירעו יוחר בשל בישולו ומותר ופרשו

דם שבלה דווקא אסור וכל בשר חלב ומותר ומשום דחלב חיך וויו
ומיהו בולע כרווית פ׳ כייבר ילוין שיוש לב רשיע ואוב שנתבשלו
בקדירה עם רמו ומותר ומטו רשיע ומיהו בולע רשיע כן ונבמי
כן ונכחון ובגזווי פי׳ לב שטויטן כהרעגולה כין כיאלי כן סונ
סותנשל כין בהלושו כין כוחובר זורק והשיור ומותר כריוו פי׳

כיעבר ינולון שיוני לב רשיע וקוראו
ויוחר כיעוזלון ור׳ יעקב פי׳ וזה שמותר
הספר שיוני לב רשיע הייען דיחוי
ומיהו נשאר כן ידוא כדוובייק בבלועו
כך פלוגו ופרת רווק ואם עלו
ניגלה הלב עם רמו דרשו ומחר כך

זה ורונכיה דוב
ילו הכבד ולא הן
הדיחוב כוחים ות
ונתנו בקרור אין
לחוש דבלון ומשב
שייב ורונו ובלון דם
ווהל כולה הוא ורכ׳

ווי שטות לצלות
זה אפי׳ בלון חתיכ
ומיח כיהוון שואב
הדם אבל בכן כת
שום לצלי עין הח
ומשום הדם שכהו
ואם לא קרע זה
יקלה יקרעגו או
ולון חיישינן שמן נכ
דם המעגע דבע
דבכלון כך הולון
כל הנייור נהן
מעבחת ואקבן כ
ומהגינו אנו אין
אל בניקוב הש
ונבד העון בלא
חיתוך אל על הק
ויפה הוא ויעקב כ
ומותר יוחר דיעב
עב

דלא ומשו פי׳ הקנה חוין לקו
לקדיר ומותר ומשום הדם
יוישו לחוין ומיהו בלוע כפני
רשיעה ואלו אפי׳ פי׳ הקנ
תוך הקדירה ומותר דכי הי
הכי דלב שיע והספים
כן שיע ומחון ומדכי
עב׳

דם

ואמר רבה שנבלע חלב ונפל ואין אנו יכולין נתבשלו הלב בקדיר
הלב אסור שנתבשל בדם חלב והעוף ואמר שישה כנגד הלב
ואם היה דבוק בחתיכ קטנ ונבשל בקדיר צריך ס' לבטל את
אותה חתיכ ואם נתנו בקערה וחתיכ נוגע בו כמו חוטות
דמיון אותה חתיכ שהלב דבוק בה אבל אין בו ס' לבטל ה
דם הלב אסור אבל שאר חתיכ מותרין אפי' שהיו מפוזר
הלב בחתיכ ונזקוק אמר אינן הולך ורחתיכ לחתיכה
כיון שיש רוטב והחתיכ דיושן שנעשה נבילה אי נר' דאסורה
שאר החתיכות דאיכא הבלוע שם יצא יכול ולך
בשאר החתיכו' דאמרי' אין יהיה לו כח לאסור אף הדבר ש
שאמר אותו אף כשמנתחין השומנית בחתיכ קטנות
בפשטידין אותה חתיכ אסור שהלב דבוק בה ואחר כך
השמנונית בין והולך דם שבחתיכ בכל שאר החתיכות
והרי אין ס' בטלן לבטל החתיכ שנעשה נבילה תחילה
ועוד שהשמנונית ודם המים ונתנו בתוך הענב אוכב
נאסרו ונתחיל שנים או שלשה חתיכות. בחור לאותו ק
חתיכ שהלב דבוק בה ונשארו השמנונית והלך בכל
הפשטידין ונמצא משאר חתיכו' נאסרו כולן שהרי אין ס'
לבטל את החתיכות קס"ד כיון שאנו אין אנו טהורין
כיון שפירשו בתשובתן דכי כבר שנינו בפשטידין
בטל בס' ואם הוא דבוק בחתיכ צריך שיהיו ס' נגד
החתיכ ואם לאו אז הכל אסור וכן כלה [illegible]
דכל דבר שאין האיסור יכול להתפשט [illegible]
אין מצריך ב' [illegible]

[illegible] הלב דבוק
[illegible] כו וזה שלי
[illegible] הלב בפנים
והעוף שש [illegible]
[illegible] החתיכ' דרך
שהלב דבוק בה
[illegible] על דרך [illegible]
[illegible] שהשומן ואפי
[illegible] היה
[illegible] הענין חוץ
[illegible] והדבר [illegible]
[illegible] היה
[illegible]
[illegible]
[illegible] ואפי [illegible]
[illegible]
[illegible] צריך [illegible]
[illegible] שנבלע על
[illegible] חתיכה
[illegible] ורוטב [illegible]
[illegible] החתיכ
[illegible] לבטלם ה
[illegible] כס [illegible]
[illegible]
[illegible] הכבד וכן
[illegible]
[illegible]
[illegible] בתוך [illegible]
[illegible] רבי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ס' אין
[illegible] או אין
[illegible]
[illegible]
[illegible] היה [illegible]
[illegible] חוץ [illegible]
[illegible]
[illegible]

כעין ופי' מאמר הדעת שיכול לפעפע וזה שאמרו ומפרש
כגון חלב וחלב ועפ"י פי' משעירין ולפני אפי' מעה ב
מקומו וכן כת' ר' יעקב בתשובה של רש"י שהיה כתוב בה הלב
בין חלב בין מלוח בין מבושל בין מחובר דרכו והשיור ומותר ל
ומשום רשיע ואין פולט ואין בולע כדאמ'. אין קרעו קרעו ואחר כך מלוח
ומותר עכ"ל ומשמע ומתוך דבריו לאו ומהלך בין דבוק לחתיכ שאין צ
צריך ס' לבטל החתיכה הלב ואין חוזר לכך ושר כת' בתשובה כבר
שנתבשל בלא קריעה כעין כס והלב שעוין כפמוטיר ומשערין בהם
שנותנין בו כס ואם דבוק בחתיכ צריך ה' וכן החתיכ ואם אין הס
יאסור ואומ' כת' לב שלו. שנתבשל בלא קריעה אפי' לב הווי דבוק
בעוף הפשוט ומשום דם שהלב שהלב אין בולע כלל וכן הדם יוצא בחלון

והיינו נעשית נבילה ומוסר שיעור רשיע הואיל
ונבלע ומבחוץ ואינו בולע וכן הדם שבחלון
והיינו פולט והדם הנבלע בבשרו ואפי' לב
כהווה שנתבשל עם הדם שבבשרו ושבחלל
אין ומשערין הלב עצמו כאיסור ואין הדם
שבחלל ומשערין ומבטלין בס' עם קיפה
ורוטב הלב עצמו ומבטל לבטל את הדם ואין

הלב קרעו וחותכו את
דם חוץ אין קורש חייב
ואין חייב כרת לב
של שאין כקוו כדית
אבל אם היה הלב כהם
חייב כרת שהרי נעשה
ם כזית והדם שבתוך
הלב וחייבין עליו וכו'
ס' ע"כ ההגה"ה

בולע את הדם רשיע. וזה שנהגו לחתוך שורת הלב כדי שיצא
שיצא הדם שבבשר הלב דרך החתך כי אינו פולט דרך שיצא
שעי עתן אין כמו ואין בחוץ וכיון שחתכ ואל הרי הן כמו כמו
שהרי יינו וזה שלא נהגו לבשל עם כשר ומשום נזיר שאינו ימשון
בלא קריעה ואסור ואסור

דין הלב
פי' של ההלכה ואל' וכו'

והרמב"ן פי' לקדירה ונליותי לכתוב כל הסוגי' אף לפי המסקנא דינא כחל
לפרש"י ואלו בעי קריעה שתי וערב לכתחלה ואם לא קרעו כלל ומות ואלו
דחלב הנפל עכ"ל ואורן והותו ויאן פירש ומת כריעה כלישנא קמא דרב
דתני כותיה ודאי כרב נחמן דקא' דאמר לה כחל דאמר לכתחלה ומות ואלו כלום פי' תצלו לה
קריעה כלל ולקדירה אם קרעו שתי וערב. ואם בכתחלה ומות כלום כשר שמו
לכתחלה וכן לעשות ולאיהו שוקו בשעיר ואם לא קרעו שתי וערב יאסור
ואף כלום כשר עמו ואוף דיעבד שחלב שחלב הנפל חוזר ונבלע וכחן
שפירש ואיקרי חלב והרבה ומי נבלע אומר כשר הכחל ואם יש ס'
בזוים עם הכחל שיתבטל החלב הנבלע אז הכל מותר ועם הכשן יאסור
לכתחלה אלא קרעו שתי וערב לפרש"י ולפי הרמב"ן כי קרעו שתי וערב
ואף עם בשר בקדירה ומותר לכתחלה ואם לא קרעו כלל קריעה ומת כריעה
כלישנא קמא דרב אבל אלו מותר לכתחלה בקריעה ומעט מהן. ר"אל
אולינן וכראות רב נחמן אית לה כחל דרב נחמי ואם כלום. עליה ואף לקדירה
כלום כשר הוא בקריעה ומעט אלפי לכתחלה אף בשעיר ומותר כלום
קריעה שתי וערב ויש ומתירי ואלו אף לכחל כלום קריעה ומשום
וכל ההוני' ולקדירה כלום כשר אף בנליית ומותר לכתחלה בקריעה
ומעט דחלב הנבלע ומעט שחוזר ונבלע אין בכך כלום כיון שואי'
נשתנה טעמו וטעם כשר [illegible] והכחל שנצלה [illegible] מותר
[illegible] לכתחלה בסכין [illegible] כשר [illegible] שהכחל כשר [illegible]
[illegible] לכתחלה [illegible] כשר [illegible] ומותר [illegible] הכחל [illegible] שהי
בה כשר שהרי [illegible] הלכה כיון הכחל כיון כבר [illegible]
ומתחלה [illegible] שרי והת. [illegible]
[illegible] לכתחלה [illegible]
שנינה הכחל [illegible] שקרעו [illegible] ומותר אף לכתחלה

ונהגו העם כמש"י כי ראבן הקריב שלמי ועשו"ת סמ"ג וכו' והרב
שניהם כשמתייבש הכלי מאוד ונתבשלו בהדי בשר הויא רבי
יוסי' והתיר דגים ופירשו' ואין ומצריך ס' לחלב שהוא דיבוק
ובמס' אין נזהר בתשובה. הגאונים כת' דתבין כבל ישראל דאין
ונמצא' בהו כלי ואב ואחר הכלי נגד הבשר הזמן נטל ונליחות
כלי ומשקה זכר הל' ומה כמו כשר וכשר מעלין יחד כמו
דם שירב חתוב זה ויצא יוצרת קטרת הל' זמן שאין פליט
דו פליט וכשהן נח ומפליטה דו נח ועניין בהו נוכל זמן שא...
שהכלי פולט חלב שהוא חרס וכמ"ש שלמי יאמר כך פי' ריקן
הבשר פולט דם וכשנח הבשר נח הכלי ואמרו די דם האוריית
ויצא אוסר חלב שהוא שלמי יאמר כך פי' ריקן וכת' דם ומשרק
ומריק ונפל ונגעו התחיב ויצא יותר מבלי חלב לא ונשרף שריק
ונרבה בחתיכה ואוסר היין רויחן ומראה הלכה כין כל בר
דין פ' כהל תנאי עורי בשר שרי עילוי בשור ואסור לבתוי ואין
חוששין שיזוב הדם והחלב על הבשר ודינו שרי לחלב שהוא
דרכו הזין הלכך ירים יותר שתחת הכלי ודין ועי' הין דיאמר
ששון חלוק כרותח דינלי קיון. וכנגלה הוא ומריאר דיעבד
שרי והוא מליח ונהגו דלא לבשולי ככר וכתב אבל עוהל שוות
התלו' הוא כי הין דיצונו יגברי לה תבשיל דעהל כיוצא דהקד
ולא משנ' קדירה ישתי ועדב והיתם לתחת.אבל צריך לגלות לה
לקדיר' ויצא. דלא שיהא שעהל שוות כעלו. הואיל יצי ולית
דרה יוהולט הוין דם ורת העהל ואחר רכוא כריתות חשיב
לה דם העהל ורת הלב כלוא ומה שאין נוהגי לגלות ככר
אחר עלייהו לא ודעינו יאמר כבל התלמוד

ירים ואם דם מלא

ואם הכלי פולט חלב

א אם נ״י אין שפחה שבבית יש׳ ולנ״י תחילה
ואין ידע יעשר אם בכלי שני ולנ״י ומותר אין

בכלי ראשון ולנ״י ואיסור אין הדיחו המשר ואין הולח ואין רווה
יעשר אם הדיחן ב פעמי ונותן מקרא אין ואחו כשר ואין נותניר
ומעק׳ בכלי ואחן אין הדיחו קשות ואין טרע אם הדיחו קערות חולכו
עם קערור על כשר אין כל רבר הדווגה אך אוגב שאין פוונכין
על דברין של נ״י ואן ומיהור ואין להיתר ואן לאיסור ווהיין דים
לטווות נ״י שר ביין כירות כן ואין להת׳ וההי דווה רב במור
שנתעלם ואן העין יאסור
ובו ובכל והוא יש׳ להתיר
כאן דנ״י זה יודע הייוד
עושים יהודי אז הכל ור
ומותר אם ישרין ויריו
ונכנס אין הטון רר רעב
דווירתה הנ״י פן ירן ישון
בן יוך יום הנ״י אוין עת
יותנים ווגה. דיהודיבד
אז הכל אמר ראשון
הנ״י שושה להקל בה שר
שרוני לעצמות

ובמר אסרו חמה
ל כשר הטומא
כיר נ״י ובו המר
פסק כרב ריוה
כשר וכו אוכל
רת ובל רמותיו ומירכת
כפקו רוין הלמה כרב
וכי אוו אם הניח כשוק
או כיר נ״י פסק כם התרו
והווהוב ריברין סת׳ אן
עכיע עין יופי
יום וחיין טון
שהניח עב וי
ויווני פד

כמ רשי שאלה ירד עי
נ״י ואין עשו יותב
דמשור ביין אם מתיב
היו כרין שישור הן
חותכין יותר
חעיטת נ״ר
ובן ראוית׳
רבו שהתיח
כשר יכשו
שנשאלה בין
נ״י ונתקלק
החות והחתיכות
שנימר בהם הנימור
דיאורה כנין כנעט׳
כנעטיו חושים דיר

והוו שניטו אול המחה התירן אש
אושירי פר נ״ר המצוה עבי׳ עכו׳

א אם ולנ״י הרגולי יחר בכלי ישני ונודינן
יוחד לבולה מיה כשר ומותר דכלי שיני

יוע ומשו רתע הוולכם : והקדירה שהעבירו ונותחים

לא יהא יהודה הכין יאל
עתה הוא להכיר הקנה
אשר ראוי לו שני וגם
יפי הכשירים ויתפש
כי עולין לכן התבשלו
כגון אי וראוי לא ונתבשלו
ולא יהבי טעם שאין
קליפתם. ולא עלייה
בישולו ולא השיב ריח
פליט הנבלו שמתנועת
והרם ובלתי הכשירים
רוב הכשיר לכך יאמ או
ליחוש ואפי' כשר יותר
לכך ליחוש ריח. פליט
והרי כלע אולי ורני ואז
פליט וכיון דלא פליט יה

הכי יצית ס' כירה
שוו כלי שני וגם
ונבשל ואח הוא ל'
ואש כלי שני וכלי
ראשון ואי ב' יד
סולדת בו יופי ב
כלי שני ונבשל ואי
אין יד סולדת בו יופי
כלי ראשון טה לא ונבשל ואל
דכלי הראשון לפי שעוד
מינו היום רופעתו חמיר
ואמר ונתחזק חומו דזין יוי
יתיק ולכן נתנו
בו שיעור דכל ז
הוון שהיר הוד
סולדת יהו יאל
כלי שני אולם
שהיר סולדת
בו ויותר שאין
רופעתיו ואין
חוזר כב והלך
ומתקרר עד
בכירה ...

כת בהם התחיו מש
כשיוצלו התנגו אין
ונשרי עליהם ואיב
רותחי ונכלי הראשון אל
יוצון בכלי שעו ואומר
שנשנו עירה עליה רותחי
ונכלי הראשון לא אמור
ולא כדיקו
קליפה ויני
וקולי הגער
ולא יותר
והיינו דוק
כשוב התרנגולת ולא ר
קליה ומעלה דהשת
נבנסו הקוים ומוסר
כרי קליפה אכל יוב
אי דרוש התרנגולת
רוב הגוף שוכבת
ומעה ומבות כין
הרוב וכין הבשר
ומשנה כנגד הרותחי
יותר אינו ובכל קליפ
וזהו שאו בוזיו סם
ונעשה לפנים שמין
ויום רותחי על התרנגו
ונתערב בוחרו והרי
תוירו יוצא ונבשל יאל

יזר יופי הלי שולין בתוכו כשר יעכב
נהגו השי' לא ודיהן הקנה כיות הקיב
שולין בהם תרנגולת

כרי קליפה וכו ויצריך לקלות הענין ולא יותר
אדיבו רוח כשוב התרנגולת ורקליה ומעלה
וכון שאין בה איסור ולא הקליפ והאיסו
כבני עניו אין דרך ולנהוג ולא דאוי זה
והתכבר לעורתים קולבי אחר חתם ומקי
והשאר ויותר דהיינו שוו יאכל אחר ומסו
יאכל ושני בני אדם ואחרו דחר בתרי בתו

ואפי' הרם השנותי
אומנים שהונו
בהם איסור יופי
היה בהן ס' ומלו
הדיסו אות ורני

והנעלי בין כלי ומורין אוחת ובהני הכיעור אומב שרנלי ושעור

בית השחיטה ובית הטאור
ומן הדם אומנב אם לא שטף
והדיח בית השחיטה ולא
הדביק בית הטאור שלא
יכנבו הדמים בתוך השוף
בדיעבד שרי דכלי שני [illegible]
דקנן ומבשל ויזם לא שטף

ובהנו השלי של והחדי תרנגול
ומי ומלין. ואחר שהומיין יחמין
וכי כי שימו הכלי שני ומבשו
קינה ואומר בריקלים ובשעב
ראשון אין קביר ומשו שהין בו
טיעה עדיין אבל משהחדיר כבר
נבלו קינה ומן הטיעה אומב
אם בדיעבד החזיר ומי ומליח
ומחר ומיבן

גרי והדינאור מנו שקולי בדיעב שרי רהלו נחתם המורידין מטע
שטיע ואינו אלו מטו רכ ובכר ויצין הדם עי שחיט ״ ״ ״

דין [illegible] ומולח
היין

תני פי כייר יתלין בת שלא
שיופה עם הילי בתנו אופו
ויאכלו בטוחה פרשי דין
הלב בן אולין קיוה
לן כרטן דווה מנה
על בת ההי׳ דריח
ולן ומולת היו[illegible]
[illegible] לן והדש רב
רטשיוופין קומשטיל
אנו קולין עם
ונלייחין ליב
ולבתחילה
יש לעשות
פיון כפי

בי שטפרת
של עיר שה
שואתי אותו
על שתו חבו
ומויני אותי
היין ורזה לזה
כרך שעומוי
כמרית ריטם
עדון עב

וא חננאל כי קנה
שקוע כפי חבית
ומאותו קונן טוט
קנה אחר כוגין רק
ומרים היין רוך אותו קונה ויגאו הרו בת תהוי עב׳

קיוה לן דריח ומולח היין ובתחלה
הלכבת שיופגו עם הילי כתנו
אומר ויאכלו בטוחה כיון דאימש
אכלו בל׳ כותה הוי לכתחילה
ובדיעב שרי ויומו. דריח ומולח
היין לכתחילה שרי ואסתבשע
משעיר שלנו שהם ובטסתר
בתנו עם הבת שהתנורי שלנו
נחלי הם ומי אב זב שוון הטשו
הוין למטעיר ובלוע בתנור אף
אומב שהבת רחוק מן המשעיר
אגבור יאוטו ויקבי טולח והו
והוויאל נם הזן טוב לי זה שאן
ואנסת שום טפות עם הבת
בתנור דולק זב השוות אל אותני
אל ואוב המשעיר ויסדיק
התנו ויואב אות הבת אוז

היינו מן אז. ר"ל אמרי ומאמרי
ומאמר האומר היינו כתנור שלהב
דבקיש מעטיה אבל כתנור
גדול שאינו מתקרר ואמרות פת
עם עלי ועל רגלי פותחי פני אותם
שאומרי משורר אמרלהן עם

בפי מה המליצה פי המליצות ה
אם הם של משור תנור שהוא ומחזיק
ושימן עלה חינ וב עשרונים
ובינה מהו כשן שלמינה זהבין
תורה לפי פי אח תנור ובגלגלי
אמר המדרש בלין תורה סיאן וניין
כתשובת פיאנכו עבי המליצות

פת כתנור ויש אומרי דרוח לא ומלת היא רוח דיתבר ובן מוכיין כהן. תגבר לי שהבקרי ורבי יחד היינו ברית שכבר נמלה והמשל אל יפה לפרוש לכתחלה ורבו ומנו דקיון. ריח לא ומלת היא היינו דווק כבת תיהדי לא וכבשה ולא עביר וריח אבל ולינו כמיר דומבב ומרה לכתחלה ומהין נומר ועוד ידי לני א דהמשיר היינו רוק כתערי שלה שהם ומילה אבל תנורי שאין שפהם ומן הינר ומחזיק ריחן ומופטרי כל ומה שכינהו ומרו כל חומור ועשות לכתחלה ואפי אותה מעשי לכתחלה דרוק בשהפיטרין ומוספה ומילה ההוי שנוקבת חוה וחכית ומם ומרחיקין המשויר מן הפת. שלא יבוא ומשום דבת הפת. ובן פסק ריבם כלן רק טלי נשוה ומאור המלה שהיא ומכיה רליאונזין נריעה ומוסר אבי דריעבר אם אתם פיגויד של גייגב של יש אותב לא סכיר לן בכי קופי אותם שאוו. ריח לאו ולאו היא ומיוזן המשויר כפיפמור חוק שהריח יו יוצין ומים ונכי אין ומבטס הפת ויש פוסקי כגב כב מין מאלין דריח ומילהו היא ולהבונין דהיא מחמרתו כוותיה ומו פלין עלי והרמה גדול נחלקו דבר ורת ר"ווכן נהגו נהיי הת שבונוין ומו כיסוי בתיפישר מאוובין אות בם הפת

וגם ולפרש אבל לאו כיבוי ד׳אין דהוי כוז פת חם וחבית פתוח
דאסור לכ״ע ואפי׳ על ידי כיסוי אסור לכתחלה מפני הנקב של ומעלה
ויש כופין שכופרת על הנקב למעלה כדי שלא יצא הריח ורש״י
פסק כלי ומתיר וכן פסק הגאון כלי רש״י ואפי׳ רב אין אוסר אלא
כשר שחוט ונבלה שקולטין הריח זה מזה ומפטמין זה את זה
וכן פת חמה וחבית פתוח שאין לנעות הריח אבל אינן אוסרין
אלא דרך המנופה ולא הדיר לה הין דרב כהנא דתני פת שאפה
עם צלי בתנור שהוא אסור לאכול בכותח אבל הצלי עמו: ואיכן
כיופיית בשעיר ולרבן יחד אבל לאכול פת עם צלי והוא שרי
והמחמיר שלא לאכול לכתחלה עם פת בשעיר אין פלוג דהוי
ונשאו ולאו רק על חוץ ומיהו שעום יחד בתנור והתי דאוסר
שרו. ייחוד ויצינו בתנור אבל ריחמת בפת אינו מותר והרב
(היכם של)
פינוים אבל ואפי׳ לכתחלה עם הפת וגם לחוי הדרה רחוקין
(באנחות) (והתחתיים)
ומיהו שום יחד לא ~~[illegible]~~ הכור ~~[illegible]~~ ריחרוכי ב׳
ב׳ תנורי אין זה אחר שום׳ (יה)

פרק י גיד הנשה וד׳ שומנו בחלבו אסור ואבל ייני׳
ואפי׳ ודרשו אומר כי אפי׳ שהחלב והפנימי אבל ולאו
למעלה ופרי והיא רב וד׳ שומנו בחלבו קולי ואבל עד שומנו.
חלבו ומפיק הפנים כחוט הה׳ ופרת דכחוט אינו והמנפש ואפי׳
אף הוין ונכעמע ומהו כמו כס הווי ונחוט הויו אוכ אף עוי
הקרו שעל הכהנים שהקין חלב כחוש עם משו אינו והמנפש
ואף הוין והמנפש. רשי כם הלכך כין יונתן חתיכ שהקרונו
עליה כין יונתה הדיכ הוונע בה אף יש ס ומותר ואין שאלת
חתיכ שהקרום עליה ומותר ומזה נפשך ו׳ ואפי׳ אם אין בה
ב׳ אפי׳ שהקרום אינו אסור אלא ונשום חלב שעליה ובחוין

הוא דאפי׳ שור דגעים ב׳
בשר אסור לאכלו ש״ו
ש ודא סמך
אר״ל שאינו חלב הפנימי.
המפשט וש שאין קיר
חת שהו מפשע לא
ין שאם אסרו ואינה
שאסר קרמו אף ומבת
אני כדך אור כין שאינן
אוו דבר ומעלא ומפשט
ואמי דבר כחוש דהוי
ומוכל על שאינו והוא
על

ודיגו והמעבע והחוץ ומעבר יקום בחתיכ שהקרוב דבוק בה והיה
יוזו יתי שושון וקוני הזווי והוין כדי כחוש יום עולחו שיור
החיכו יזולו די יהה בקליפ יוכי יוין שם ס לכשי יום יויגו יחתיזגו
הטן. שקרום שלי כוב ונכון יחתוך כדי קליפ ונמלו יום יוין שם ס
ום יש ידון כשהלב עולח עד החתיכ שיוין כהן ב יוחתה חתיכ וודיו
יוסור לוורי ולו בי שיור חתיכו נחשב כדי כחוש: והי הפסק שבם
ריוכיה כבפרו ע שיום עולח יזים ור והתיר
יחריו קון חלב וכשר שיריך הכשר קליפה
טוקום שטגע בחלב ויריך
להעריק קליפה יותר ווגה
שהוין קולוי יום וולח כשר
נבילה כחושה עם כשיר שה
שהחלב נבלע כו עכי וין שיין
וור כעירת רבליט וין כלעזו
וכי דם ובלי אומר החתב
כוה ראזו ולוע כחכו יקלוד
ולוגזון שלי החתיכ יוסור ולוו
רי סקליה רולוח כחתח דינלי ווו
החלב והמעבע כרוו. וכי ודי שיש
שילוון כחלבו זה יזיגו דהיו פרין
עליה ודי שילוון חוה הוזוי ז
ווול עד שוונינע סומך
לחלקם

ודל ונהירו לו שקלו שב
שפחתו הקרי של החלב
עם כשר ולא יותר יוכל
יוזו חתיכ עולח והתי
וורי כל הכשר רק א
יוחת שחט לוני כי יום
היה יותו יויגו ויד חתיכ
עולח היח יוותה חתיכ
יוסור והשיור ווותר
כווו שומרי יום רותן
רולח והמעבע והחתיכ
לחתיכ ום יוות חתיכה
ווותר כי יש ם וכולי
החלב ויום זויגו והמעב
יוותה חתיכ וכו יוסו
והשיור ווותר ועבשיו
שיוין יוגו יותני יויגו
היא כל דבר יכשו חר
כתרי כשל ויוקן דחתיכ
הרזויה והדבר בה
זוין כשיו הון פורסו
היוסור כוון חתיכה
דתני יון נבי ושל חר
חתיכ זו שלוסור וחזו
חלב כשל חלב שיוני
והתכבד בה שלו

כח והיום זלו
כחשוב חלב
שטגו עם חתיכ
כשר יום החלב
דבוק בחתיכה
יוחת מעליה
שיוחתה חתיכ
שהחלב דבוק
בה ווותר ווות
שיוחתה שוח
שיוחתה יוסיה
יוסור כוון של
שכוות חתיכ
שהוין דבוק בה
יש ם וכוותר
שיוגו וין ס
יזו וווטו יותר
שדבוק בה חלב
ווון יתרי לקלוף
ועד החי ווות
שיוסוח ויעי ח
חתיכ שהחלב
דבוק בה יום היתה יוגו
ועד חלב יוסור ויום יו
ויום חוטה ועד הכשר

יוסי יוין בה ם ווות דחי יויגו והמעבע וחתיכ לחתיכ כוון דוטב עולו:

ומשני ההיא בחוש הוה ואמ' הא דהוה קלוי ומחל עד שנקרש והלב:
כי שנוכל לשער עד היכן נבלע החלב לפי ומשערין וכן במליח כדי קליפה
והיו דיוה יאמר אמל הלכה לפי ומשו אמ' כיון שהחלב היה
ומרכה והיה מפעפע. ונותן טעם מן הירך משום מוניו! הואש
וכן פרשו בשמעתי. כמ' בחלב הקה וטריין ומשום חנפהיך קרה
בינייהו ולא קשה כלל דהא הכא דאסר התם לפי ומשו אמ' דהא
היינו טעמא ותנן דאי פשט לפעפע והיו דשרי ר' יוחנן קרוין המאכס
וכשר בולייה. כשר עם חלב שאין אסור כלו אלא לפי שאמר מפעפע
שהיו רכי ודוטע ויקלוף ומשו והורין ור' ור' אבי במזרי לכתו הכל
וכי מוניה לפי חלב הרבה מליח דהי הוין כחלב ומשום מליחה
דאיין ומפעפע בלי היו חליה ומליחה אינה שוים כל והוב לרבי
ריח יוה ולהין היין אם ואן ממלי ישריה למליח וין הה לעניין פ
מפעפע. שנכר לעניים שיות ומפעפע כמלי וכן במליח הלכך יוין
יצריך כן קליפה כדי ומזה. רובינה הכל זה טפי קבל ומהין ר'
יואל ומרכין עליהם ומורין אב פירשו דבמליח אין סלי לא שיין
פ אלו כקליפה לפי שאמר הרבה רבמלא וכי בישול שהוי מלי כב
אותו טל התכשי שיין פ' אכל אכל מליח אחד כמלי תני' הריין
כעד אחר אין שייך אלא קליפה לפי שאמר הרבה שוה שענין
ואי אינו יוכל ומקומו יקלוף כל החתיכ' אמנ' שפי יתיכם הין ד
דאסר רב הונ בחלב שמפעפע ואמרי שלין היה טעם פ' אבל אם
היה שם יאמר הכל וכן במליח אך ר' יואל בלוני אלא יאמין פ
מליין הכל היה שייך ריש יהוית כמלי שמפעפע החלב אעמד לעבר

שמן המורין על הדרין וכו וכן והוקש שהן יכחושין קע
הטעם הקול׳ לגבי כיין ובשכר ומותר לעשות עם השיכר
אבל אם פגם היין אז השכר מותר מפני הכחושי בתוך
המשומרות לתעה בשכר אז כעד המשומרות שהכחושין
[illegible] אין בשכר אסורי׳ וכל זה אינה בהדיא מן אילין טריפות
וכן תולעי שבקמח מותר אבל נשארו בעסה אסורים

[illegible] לפי רבי יוסף ורבי יוחנן שפיר נבי טיפ חלב
שנפל על החביר ר׳ ומשערין אילין לפי אוסר
שנבלע שנבלעה כין לפית רבנן ומשערין לי
ולקולא יפריש כלומר יהיו בשה

[illegible] חלב שנפלה על הקדירה ומבחוץ שלא כשר
אין אומר הקדירה נעשית אוסור הורוי לאין נב
שנה מקדיו אין טעם ומשהו אבל נפלה הטיף כנגד
הרוטב בטל בס׳
אבל אינו כנגד
הרוטב אלא אוכלת
אין אבל אינו שוב אוסן
ואוסר בתבשיל ל׳
ומטעם זה לא יצריך

וזו התשובה רש״י אבל קדירה של בשר וחלב
חלב עוד זה כזה אין הדיה כאילו ומשב
ומטעם מותר לחבב ויש לי התשובה רבי
שמשון וזהו גם עיבת חלב שנפל על הקדיר
והבחוץ כנ׳ ולפי רירוש יש בתוך הקדיר
רוטב ובשר בין הכל נקר׳ פ׳ טיפת ומן שלש
החלב ולא ומותר ובשו דריוה אות טיפת
אין ובטעם כל הקדיר ואומר עד גם שמו
הלוע׳ כרוחב הקדיר ואותו העוסק עמשו

ולפיכך והשיבה סודין לגל ט
שמינו אין לסכנו כולם שם
יחדין המרמינו לתן הגלי ח
ויתן לשבוען והרי כבר פירש
אבל ומסירי אין לקוש ואורח
טושון כל אין שאין הוכחה
כדבר לשון ...

אם נפלו בלב לתוך קדיר׳
ששת׳ אבל הוא ישב
ואם ינוע לתוכ׳ יבאר כל
השווה בימי׳ ומולה ובש
ובשומר ומבר׳
אבל ירקח

שה ואינו יודע בתבשילו שהיה בקדיר ונפל ושם חלב על הקדיר ותבשיל והתירו התבשיל ואוסרין הקדיר
ואני כתבתי אם ישהו בקדיר שום בשר התבשיל טוב כן ומותר אלא נראה והתבשיל אלו שאין התבשיל
לבהמה אוין ובטלין ואסור לבתחלה ועוד שאינו יודע ונעשה כמו שבדרך והחת הנר הייתה קדיר ריקני
אין החלב על הקדיר והתירו ונר אנר שלא נתר ע"ש והכא ירי כתך וונגנן"

אסור לשפוך התבשיל
ואינו יודע שאין כנגד ה
הטיפה כי הקדיר עכשיו
ואסורה ויש ומודיעין אין
ויאוה רחוקה ובי חתיכה
בשר כעין טעם בקדיר
ואסור היוחרונות לפי ש
שיש טעם וטיפה הולך
ואינו נעשה נבילה ואין כשיש בה טעם
אסור אבל בטעם ושהו אין אבל קדיר
שאין בה טעם ומה אפי' כשנתנה אותו
טעם ושהו נעשה הקדירה נבילה וצריך ס' נגד בקדירה
ואין הטעם יושב בה וכבר יודע הוא עשה מן נתן בקדיר
והוא כשר שהיית שבות אבל הזור ורותחת ונשבר
בר של חלב ונתנו ואין החלב על רוםן הקדירה של במור
ובמוין שאין אין והשיר והם זב יש בקדיר בלין התב
התבשיל ב' ירגיש טעם החלב שנבלע בה אין נעשה נבילה
ודרי רהוה אסיפה חלב שנפלה על חתיכת
בשר שאם יש ב' בחתיכ' לבטל הטיפה

עשו שבדרך ואם נפלו טיפה
טוב יותר של
במן אין על לי
אחר אבות אי
אינו יוציא כי
אם יוצר אך
במקו שנפלה
הטיפה הואיל ובסך הטיפה במת
כשנפלה שאין והאין ריוו. עירוי ב
בלי ראשון ואינו כשנפל בקי
בקיוח יכול בהן. אין ורוחה כשנ
כשנפל על הקת ואבל נבל על הטי
המדל ישל בכן
נ ושינה ומשו
בשוים בקרקע
ודין התשובה ח
וו ה רם

ני בזהבי בב
רק קטין וחלב

של ונעשה לפני וה"ם ור
נתכוין שנשפך יותב
בקדיר בשר רותח ושוב
ויושב קדיר של חרס חולבת
אותו יותב על הקרקע
קדיר בזה אפי' היה אותו ו
שב כלי ונעשה קדיר חלב
ב' קיין. אין לי שני אינו
בשל מש הכן שנבלע רוב
יותב בקרקע עכ"ל : :

עשה היה שבשלו בשר בקד'
קדיר של חלב ונקדיר יותר
חלב שהוה בציר לחן
ונתנו שניהם מוויק ט
אין לפני רוה"ם ולומר שניהם
ואקי שנעשה בשר בחלב
כר שהוא אינו אסורים ש
נעשה בשר בחלב אם
נפלה טיפה בתוך הקדירה ומשערין
בס' עכ"ל

ומותר ונתבטל החלב ואין
אוסר החתיכה ומותר אף
הרוטב לאכול ואין במינו
טועם ואין כאן כדי ליתן טעם
ברוטב כיון שהטעם אין
היה בעין והכא דאמרינן
נעשית נבילה צריך וכש׳ אסור
ואין מותר כלל ואשר המין
דאמריה דקיימא כי היכי
דעוף בלועה אינו ושחוט
טהו׳ בלועה הכ״נ אין אומר אוסר בלוע
את ההיתר בלוע והכי איתא בספר המקצוע
בשם שטון. בלוע כו דאין ואין שו. פלט
הקדירה את החלב לתבשיל
כי פליטה בלועה לה ...
התבשיל שם ונו׳ הדורך
ראובן ודרוי טיפת חלב
שנפלה תוך התבשיל של הבשר עולה
בה אומי נפלה טיפת חלב על חתיכה
בשר קטנה בתוך הקדירה ואין בה אות
חתיכה ס׳ מין שאיש ומינת חתיכה תוך הרוטב
ויש בהן ס׳ בין הכל ומותר אוכל נפל טיפת חלב

דחלב והתבשיל. פלוגי ומיתב
ואתפשיט בתוך הכלי ומת
רבי יהוד׳ ומתני׳ שהכל שיעור
נפלה טיפה ... חלב על ...
ובה של קדיר׳ דאחת כמור
שמפעמא בכלי חרס של קדיר
והחלב שעוה נעשה נבילה
ומלה קדירה ומשערין שהוא
שהחלב ומפשט בכל הקדיר
ואין מין ומהוב להתבטל הכל
הכל עד׳ פה ׳זהו תשובת ומתני׳
ואם הקדיר של
בשר ושל חלב
...שתזה מה
כי אין ומפעמת
ומרובו לחבן
וכשב רבי של
שוחה ומאותי שהוא מעל ואת
והקדירה אסור ושמעתי שהוי
פירן ומורה שיום נפלה ען. הך
הקדירה שאין בע.ד התבשיל
התבשיל
ומותר ...
הנ...
במיימון

ואני ...
קבלתי מה
שהוריתי
רבי יונתן
ואני מחלה

על הקדירה של בשר דיום נבלה ובחוץ לומר שאין
כנגד הרוטב וזה שנבלע בקדיר וומר שאין בה נתינ
טעם ואין האיסור בכלי הקדיר ואפו ואמרי ושבות הרוטב
ואיך יוחר שאין כנגד עבי האיסו יוכל יום נבל כנגד
האיש יוכי שאין כנגד הרוטב הותר הכל דהאיש שותף
ויום נבל כנגד הרוטב והרוטב יש ס בכלי ווותר יוכי
שאין כנגד האיש וולו יאסור להשתמש בקדיר לכתחיל
ואמי שוברי שולי הקדיר והוואיל נבל דרך שב ואין יעבור
דרך האיסור ויום עבי העיסה על כיסוי הקדיר יש לו

דין ג.ב הדיר נגד
הרוטב ואמרי דהאין
חשיב בג.ה כבוי ל
מון טעם והכשיו
ווותר יוך הכבוי ר
רק.לו להנאו וולבן
יוכ הוין של כרח
יוכל של חרס יוין לו

והשום נהון ליאסור כשנפל לרוטב של
כנגד הרוטב ואחוק כשנפל שאין ויוד
האיש נהון להתיר לפי שהיאו שותף
והייכשו ווי והוא טי' כמו. מן דבר
הוועט יוכל יום עבן יוכ הלב יוין לה
להתיר יוכי כנגד היותר יויוכ כנגד ה
הרוטב שי ס ווזהו רביט יחו הי יוא
כש ריעבון שהי ווותר נב מוין כנגד
הרוטב ויוכי שאין יוכד היוש עי כי
כעדי שכתבות . . . . סויוד

פרק

כל הבשר אסו. הקדירה הלכה דגים שעשו סך
בקערה שאכלו בה כשר ווותר לאוכלה

סבותח פי דג' שעלו
בקערה כ'
דג' יוותי' רבי יחיין
שעלו בק יהוד מתן

דג' שעלו בו יווסבו אמ. הדי ונשני
דג' שניצלו בשפוד דיוכי הלכה.
שינלו בו בשר ואי' נוסו בקער הות
ויש בהן להתי... ויוכל כבותם

בקערה שאוכלו
בה בשר רותח
ומותר הדגים בה
לאוכלם בכותח
שיש בו חלב ואף
שהוא נותן טעם
בכותח טע׳ שני
הואיל נר׳ לע׳ הט
הטעם ונפגם קו׳
הוא שיבנה ב
באיסו שהכשר
שנ׳ בקשר והקש
כרך ועדיין ב׳ שנ׳
טעמי היין של
היתר ואין עוד ט
טעם הפוגם חשוב טעם ולכן ומותר לאוכלו בחי והייא
אן כש נתבשלו בקערה של בשר שמותר לאוכלו בכותח
~~אוב~~ קערה לפי שיש בן ואינו טעם להיתר הבשר נט׳ בשם
טוהבת והמחבת כולי׳ב והויב ברן: ועדיין היתר הוי
ומותר לאוכלו בכותח זוב קשות שאוכלו בהן ורטב של
בשר היתה היום והרחו כוים רותחי שהיד סולד ממנו

רשי ומשום ד
דרוק ...
נתבשלו בה
לאסור דעיקר
הטעם נפגם
מן הכלי ופרי
ריופי שומר
נתבשלו לאן
היינו חוקה
ואנו קול וזה
אכל נתבשלו
טוים הטעם
והפטמו סח
טוים ואיב ב
שנ׳ של היתר
הוב ונאסרו

יותר ודגים
שעלו בקער
ואי רויי״ה
והוי חגו ל
יוב שטלה
נשעו לחכיוה
להתיר ואין
והחוי רט כ׳
שע׳ אין טשי
יות התט כט
ואו אוסר וע
ועין שם סה
כט ונאוני

בכותח ישן
שאחר כ׳ סבר
כפרו ש׳
בשר ומותר
לאוכל בכותח
תועי רטני
לה ורווקה
ינטן דאוני
חוריה כלע
והוי מטעה
הכין יון הוא
הוונש׳ יון
טוו שכי ...
שפטוים יש

שותנויות על הסכין ואי ...
וחוריה ריטטן כלי׳ המשיט׳
וקוטן ואוסר ש׳ כריקלור
ואן רוני להורט של חלוית שיגרן כולהן
ומשו שחותכין יוורט בסכין של ... ראשון
התם שהקדיני ... ואין יכול להת׳ טעם
והוי חתכוהו לכמה יופה כולהו ... ישי ...
... תמיד

הולכת עדיין בת יומא אין הקשר פשוט דמותו פולי קל
קלוט דקתני הלב וכלי שיולג בן יומא שנתן לב ונם
מוחלבת ומוה לכשל כה חלב
שד ימשו שיש בה נ״ט כי
נט וון הכשר בקש׳ ומשם
בוייב וודהודים מוחלב ולמכל
יותר היו כיון שיוליט בת יומ
ודווה משהקשרות ונהנחו מ
שיוניב וליו כלי ונודק טול
משר קודב שהדיתו דיוד לוב
ודל דק. פליטת טעם של היתר וגו שיי
דהיתר של נט לכל יום היוחד וגוון וד
שותנו יון שיורי ורוכי של כשר יון של
חלב יון מוחלבת או בקערות הכל יוכור
דטעם ראשון הוין ומ יום הדין הוין דויפבה הפיוה
הולכות והב כני ווין ויום ונהנחה. ונחלב והריחו מוחמת
של היית בת יומא ומכשר ויהב הוחלבת חולבת היון
בת יומא והקעה של כשר הב כני יומא פשוט דהכי
יומר יום הב על היוש והיר פזיר בויום דטעם הקערו
של בשר נפלט ונם מוייב ונם של חלב יוכ נווחמ ווייד הריים
משום כשר בחלב וכי אחרו ונליטו מוחלבת ובקערות

חיב שעלו בקשרה וכו.
דווקה יתנון דאוגבחוית
כו וון פנוו שפרשי שלב
פשוי יש שוונונו על הבני
כו וש דהיוי שעונה עיקר
דהלוורדו קין ווחור כר ני
כעני שיש לחוש להורוה
ישו וויקבו דנים יוו ביונים
שנתבשלו בקדירה של כשר
ומוכלב כטתה דוין וגם
משו ומחויקה
דיעתו יוה הוי
בושורי ורכי די
ודת כפה היכב
לויצוצה דווותר
וויוה וד ין די

נאסרו הכל ולב מינים שנתבשלו במחבת חולבת כו'
מדין ומזה ... אמתה במליאה שקוי בשעור מן
יום נתבשלו בשל בשר ומזה ... מן הירקן
שפולין במחבת חולבת שהיית נקייה מחלב ומזה
אמרו כתבשיל של בשר מן המחבת וכן הקיטנית של
שבשל בקדירה שהיית נקיה של חלב ומזה אמרו
בקערו של בשר וכן המחבת ומזה הקדירה והמחבת
כמו מזה הכל ומזה של דגים שעלו בקערה דשרינן
אמרו במותם וכן ומזה מאש שנים שנמחזו
במחב חולבת מותר שאוכלין בשר עם הפת של
מותו עיסה מותר שהיין בת יומין מן המחבת
דהוי כמו דגים שעלו בקערה דשרינן אפי' נתבשלו שם
שהחום כמו דגים שיחיו במחבת מן נתינת טעם ומזה
הטעם הוא מינים שהן שהחום הם נותן טעם רבית
פי כל מהם ומזה היתר בפני עצמן אבל במחבת של
מין מן מה של גוי שיש בה נותן של איסור ונותן טעם
טעם של מותר כמים מותר לכתחילה מאש שנים
שהמחזו כמו מותר דהתם כלי גוי מינו בני יומו ומזה
מותר מאש שנים לכתחלה מכל מאמר ביפת של גוי
ומזה דהיינו דטעם יעריך לזהר שלא
מאפות בת מנר בשיו   **זכר**   ידין בן מאכל הפת

ומשו. שמחזיקין כלי גוי מינם
כמו יומן כל מה של מאש של ומשו
דהוי ספק ספק ספק יום ומו
שמחמט בן היום מו או ומשו
נשתמש בן היו שמו נשמת
דבר הפעב. משן ושון דפם
הוא הלוג ואם אלו זה בה
אכל שלנו הוא כפ הלון
והיה מזה
רווה

מה ... להחתם
... ומין
והחיר
בנותן טעם לכתחלה

בחלב כדינו, אין טשין את התנור באליה ואם טש
כל הפת כולו אסור אפי׳ לאוכלה עמה זה כזה דינו׳ היינו
ומטעם באי דיני׳ התיר ושו שם כנ״ע הדין מעיסה
שמפשר אין ואשב מטוה היינו חוק כליש שעם כלי
אכל ואוכל ואוכל הכל חשוב שעם אח׳ אפי׳ ואוכלו
עם בשר אסור פן יאכלנה עם חלב ואם כיסר פירון
כן יאכל הפת עם הבשר ואם אפה אותן ואוכלו הפת
אפי׳ עם ולה ואיהו משטיר ופירוש אוכל׳ אותן ואין
שיין ומיחש ריח אותי ואוכל עם החלב או עם הבשר
הבשר אחרי שנעשר הבשר או החלב

שחתכו בסכין של בשר אסור לאוכלו
בכותח ואפי׳ שעה׳ אן.ב חורפי רינגון
כלע׳ פי׳ רשו״י שע׳ פי חרדן עוחריפו של היצון וי

תבליט — וקורט של חולתית ומה אפירה אנו רכינו ותפיוב
ומספיקין לה בסכין דאורחין ופשע. ר״ה. ורי״ש
עיקר — של ובוב וזהו אן.ב חורף רחולתית וחלוין ליה
שעמד — ושותנית וה׳ כנ׳ע לשכח ואסור — שאלתי את רבינו ורבינו ז״ל
בשר — פתם פרון ישו כן שותנית — על יענין שחתך
הבולע — נרחק עליוונם או הורח — בסכין של גוים
מהכין — בכונה קורם לכם סוק״ — שאותן כן יווען
ונבלע — ודל׳ התשובה ותמ׳
מיגון — היגון שנחתך בסכין של גוים שאותן יווען
— ואו ירעתי אם יש

סב בשמר התחו. רחה פרישין
משווין ובינלו שרוישה וכשלוש
עם הבשר אין ומחכין בסכין
מולבה ואם חתך לאו מחני לה
הכחה לבשי קליפה ואם משאו לאו
קליף ותעוין כב שעם הסכין ד
בכלע כירק ואפי אי הסכין כן
אותו אן.ב חורפי דינגון או דירק
מחלי לה והמי ל. לשכח ואירי החי
ואוקורט של חולתית פי׳ אין
ומשירי ... נו׳ וחזיר וחנוך בד
מבדי דש׳ לן ומאירי הכלו כ
בסכין כן אותו וכב אין ומשי
כת. בתי ה׳ איזוה
על ומשורו
פכל הכי
הכנוין
נו״ד

ומיהו קדושין מ
ש ומשו אפי שהם
כין אוש והקונה
היטב והשמונה
היין בשון נרבק
ברוסה הסכי ומן
הדין לו להצריך
רק הרחה כיון ש
שאינו רוחה אלא
אגב הורס ריטון
כיטשוב הלבך
יצריך לוהדר על
וחתן שבכין חו
חולב לו שמוזין
ולו כמלו ולו ב
כרושי שרוינה
וכשל עם המשר אפי שהן חריפין
ורחוי ליתן לו אויפב בסמן של
בשור אסור לחתכן אחת כתמשו
של חלב נ..ום עמ וחת לו כני ב
בהרחה כטעכה ונתפשט הטע ויום

ברוותו והורס של חלותות רוזריהן
לה כבב רשז אפי כהכין שאוינבן
חונב חורפין ורחלוי לה וזה שום
כסף התרוה יטשון ומריטי ומכליס
ורמוה
אותם
וקוליתיה
שומעני
עבולים
חולקים
עלון וא
ולוורי
לאן חזי
והוק של
חולות
שהוואק
חריני ב

ואי חתך כו ולפתת שמיר
ראי לקתו אחריב אכי
יתנון אפי שטעם היפת
ונשוכה ונמצאה הטע
הנבלע וון הסכין ונשאע
לפתת רוק אבל אם חתך
בסכין לחם או ירק ואפי
שאינו חריף אסור לקחו
כן אחר יטשון ווית חריני
שיר נ לעשו עם מש עמ

מותר ויין כל השל חריני כנותו והן
כל קור וולאן נקש אלא הוון אוואין
ווידי אחריג לו דאי לו ותיה הכי אל
אפי כרושים ומלי ונקטינהו ומש
הורס של חלותית והיו רוזה כפר כי
הכשר יתנון שחתכן בסכין של ניים
אסור לוכול כבו
בכותה ופעויב
בחר וושע אפי
בסכין שקנחו ה
היטב ושוהטעת
שעלין הוא כן יווו
רחטו כנע
ראשון ולין

אחר כך נתנו בקדיר מתחת
ואחר כך לבעל שעה הכי הבגע
בירך דהו ומשו אבל אם חתך
בכמן של דהו אומר הבגע
זה צריך ס בקדיר משיעור כל
היך דיור ענין עשוי נכלה
צריך ס כוונה ויכול לה יותר
דין חלוק בין שהו בין אותו בין
שיוינו בין אותו דין חותך
דירך בלע ומחלא לה והוי (אהוא חתיך)
כע לשנה כריא ובי הורע של
היולדת (בסכין) של ...ים אסור ומעפי
שכתב כלי ...ים אינו בני

ואין כמו טר נע אבל מ
כשאין בין אותו ואומרי
שהורע של חולמת לה
אני נטה אחר דבריה
פיונ ...רה כהם הקר
התחונה לאכול אם ע
ומחות טר הטחן לר
הנוער ובפרי ...
שיפוד או הועוה
חלתית שריפה אע״ר
חתכה לוציין אבל
כרישי ועגון וכישים
אבלי כשגבן ולאו
ומחרי לנעשין הוכך
לו דוני כלו אשורי ב
... כעד ...

אותן ואו אוסיר לה כבר אין ומשוירי אבל אם חתך
הכליטות או כרוב שאינו חרפין אינו אסור כי אם
החתה

[illegible] שעיין כהרם שאינו הורע דם על הכי
הביינה לפי האוהבת של הכלב אם עודין
רב על הכינ בקשר של חלבון ואין עצר הרם הוין לקת
לקשר חלבו פי הלבן והיא חלבון לבן והקשר היינו
הדינ זוה הרם ואוכל הביינה ואם יש רב על
הקשר ונתבשט ונאותו רב חוץ לקשר על החלבון כל

שכתב רבי ברוך ספר רשלש
דיעם יש ...ם אם עודין
ברם חוץ לקשר ואין על
הקשר כלל אז זורק הרם
ואוכל את השאר בין בחלבון
בין בחלמון ואם עודן על
הקשר ונתפשט חוץ לקש
אז הכל הכינ אוסר בין
בחלבון בין בחלמון ואם
עודנו על הקשר ולא נתפשט חוץ לקשר בזה יש
חלוק בין חלבון לחלמון דבחלמון אפי׳ כל הביצה
כולה אסור ובחלבון זורק הרם ואוכל השאר וכן נ
נהגו העולם על פי הרב ברוך

הביצה ואסור וכל שכ׳ בקשר של חלמון אם נתפ
נתפשט הוין הקשר הכל ואסור נמצא דם על הח
החלמון כל הביצ׳ מותר ואם
נמצא על החלמון כל הביצה
אסור דשדרי תיכלא בכוליה
נמצא דם על החלבון מותר ג
הביצה
שנתבשלה שאל ונקו הקשר
נכר ומצא׳ שיש לחוש שמ
ונקיבתו על הקשר לא חיישי׳
דספיקא דרבנ׳ ולקול׳ ודוקא
נמצא כוה שיש יד ואין מותר
עתה ומותר דדם ביצים
דרבנ׳ אם אם ספק אי הוי
דם על החלבון או של
החלמון הוי ספיקא דרבנ׳
ולקולא

ועל׳ דרם שעל הקש
אסור ואם התור דקי
דחשיב ואן בשר מין
שמותו עיטר האסור
האפרוח והאן דשריג
כמס כריתו׳ דם ביצי
היינו כשאין דבר
בקשר ואז מותר
מותר שמותו דם
אין אפרוח נמצא ואן
חשיב ואן כשר מותר
הוא כשאי רקת יוצי
ומותר סתם ואיהו
ביצה ואין יותו ל
דם כאן ואיפכא הוא
אלא והא שיכה
תרעשיות עב׳ עב

ומסקינ׳ דביצ׳ שיש בה אפרוח
או דם כם והיין אסור מפני
והאן ומותר לפי שיש דנים
גדולי וקטני ולפיכך הוסיף
אח להשוי׳ שטעות עב ב
הואשי די

ביצה שנולדה
ביו״ט

לי כפקינן כתר אין

משנידי ס׳ יוחנ׳ דאוס׳ וכן פסק ה׳ ולפס וונשו
בשולי נזי׳ והאן דקיוו, לן דביצ׳ כה׳ ואין הביצ׳

ומן התימה הוא כשיש אפרוח בתוכו אמאי ביצה של ע
שף טו. שנתבשלו עם מינים טהורים אימנו אסורה ומיה
צריכה שיעור דקיי. אן דחיין דמיעי איזו כלו הוא זהו
ופרשי דבי כמוהו טריפות ובי ניצולי מיני אמאי אחד
חולק ומפרש ניצולי מינים שהם הביצות של רחוה
ומהו הביצה שלא נמצא כל צריכה ומשמעות של
שימוש אסור ומשו אמר ומן החי

פסק וכלוה הסהוון ישיורפי ובן נוהגי שבית
שלעוי טהור ותוחנו בה אפרוח כל ז
זמן שהאפרוח בקליפה יש בו ומשום שרץ השורץ
על הארץ אם רם מוקו שבי אני שהרג אסור
ונתבשלו עם ביצים אחרי אז עם דבר אחר בין ב
בקליפתן בין בלא קליפתן הכל אסור עד שיהא ס
בהתיר ונפרת ומה הדין דינו ביצת השל
טהור אסור ומשו אמר ומן החי שלא ניתנו
דבר הבית ומן החי שמותר אלין שהתירו ה
הבתי בם שלוח הקן דדרש ואות המצב
הקח לך כמותו לך קנן שני טהור היוכן על
מינים טהורי פרט לשוי טהור והוכן על
ביצי עוף טורח שאינו ראוי לו ופריך
ריבוי עוף טה' בייננו ונהר ולכך יעד לך נו פסול
בפק דבכורות ואמור חלב של בהמה טמאה הוא

אמכי אן דיוו קלופה אסור אין שקיבה אמכי אין סי אפרוח אחז רב שי ירם ובו אז עב והייט דווק קלוף אמכי בלי פשרי בוזה

ואסור ואקרין רבת היענה

ואפרוחים שלא נתפתחו עניניהם אסורי לרבי רב אליעזר בן יעקב דדריש ר חכל שרץ השורץ והאוקייז אן בוחתה ואיסור דבננה אין וקריו אפרוחים בעוד הוא והיב שלא יצאו לה אסור ואותן שנמצא הקלוי בגוף העיצים ותלוים באילנות ודבוקים בחרטום טוהם רבי ימין היה אוסרים משום שרץ העוף. הבנ' וק חיו

יחיאל בר יוסף
נע' עב' סוה'

[illegible]

והתיר הכתוב חלב של בהמה טהורה שנ' זבת חלב
ודבש ומאי ניהו דבש דבורים היכי ומשתבח ביה קרא
[illegible] דשרי אלו ירקות ומן התפוח דהוי כדבש תמ
תמרים ומורי ואלו ודבורין ליה כדדרש
כדדרשינן בפ' דבכורות דכתי' את זה תאכלו ומכל
שרץ העוף זה טמא אוכל ואין טמא אוכל שרץ ע
עוף עומד שוי עומד יוי יוצא אוכל אוכל יוצא אוכל
וזה שעוף עומד ומשריץ ומאי זה דבש דבורים ודברי
יבוליה דבש גזין וצרעין ומותר דנורית אין ומה
ראיות ומשני ודרבה דנפ' דבש של דבורים שאין בו ש
שם לוי ומזיין דנפ' דבש של גזין וצרעין שיש להן ש
שם לוי ומשני שאינו מכוין הנוכרי של דבורי מדבש
ומשבכ' אינן ממונח בשכי כן דלית להו טעם ודאי כת'
המותר דתנמר בבכורות דת"ר יפ'. ונבילה פרוה מעיק
ומעיקרא דמותר כגיית במ"ב ו' הוישינ שנמר דבש יג
ירעין וגזין ומשרב כן לפי שאין מושבין יחד ומיה מ
תמלוק' בין ר' יעקב ורי בן יוחנן יום דבש יבתוי ומותר
יין יכול כרמית בפ' דבכורות דיוו. ומבי וזה דבש ד
דבורי ומותר וזהו כל היוצא מן הטמא טמא לפי שאין
עושין ומכניסין אויר ומיני שעכי בפיה ומקיאין אות
בכוורת כדי שיהיו ומנו לאכול ביוחד הנשמים [illegible]

ומטעם זה התיר ר"ת ימי דבש ינעשו ונדיו דהכי תנ
בכתם ומשנה שוסכת דומשירי דבש הינעשי שהו
טהור ומותר מיכל' יקנ' ר' מסק שהן אוכור ומש
דפי לעי' נסיך להור' לומחין מיני ונהני' ויודע
קושש ומשו נבילה ומשו טריפ ומשו טה, של עוף.
לוני עהור הם ומי ולכדוך בביוזני דתני דיושה יוח
מ כי רהב ודיוש השני חר ולוזה אנו יעריכי לרטי
הקוי מ. וושני סיותי לין רעורייתא ונשו דיוכא

ובלבד שיאמ' הגוי

מיני יותר רדוון לכיני עורב
וינע עקבי שעה כייני ון הקוי
יועפי שיוינו יוזו של שוי כ
לוני דהוופן מנכיון על רוב
כיינים הוטיין כינט שהם
של שא עהור והין דיוי. לוין
לוהין כיני טרופי ון הגויס
קערה כיו שרוין רקי'. ומוכר
בך מוין שליוני לוכ ומוכחה
ומולת שהם של טריפות ומסן

בהוזה יטעיפה חולבה יו
וגבור כחול כהוזק טחיו
ון מיני שוו. שהו ש
שנעקי יוסו כהיעה
עוי שו. הקה ודום טוי
כהטעו' גבו' שנתבו'
יוסן כבה דוככ עריות
ויקב שטרב טוחרו יוכי
שולף לין כעו' ט. ויטרא
קימשות רהו' ודרכן
ויקוט כשי' וכיין נבילה
ע. ודרכנ הוין שבר'
[illegible]

השר' להם להכיר שלין יקנה ישר יוחר ומן יועבכ
יוון קשיוש שהי קלוונשו כח ומותר לקנות ון הגוי

ומיהו אע״פ שמלושן בביצי דלא עיבר אין לשין אל
בביצי שהן מלוחין ומ״ב אין לחוש שו׳ היה דם בטב
דלא אלו בהן דם ומ״ב כשאנו אוכלי׳ אות׳ ביצות אלו טרפי
אם יש בהן דם דיעבדו״ן כמו דאמרי׳ אע״ג שקלופי׳ כשעש
ומלנו המבשל אין ירק ואין אוכרי אם יש בהן דם מוותרין
בשלו. הא״ו וכל אות שאין מוחזקי׳ עינא ומת של נ׳ ביצ—
אוכלי׳ קלין דהשעה עיקר כדמסיק הלכך מותר רש״י
דקיומא עיקר ונויה הני ש׳ אש ואכלינן בשלו. הא״ו ואין
בהן ומשו בישול ג׳ ׳ טהו מליחות ומברכין עליה מ״מ
ועל כל קולין המחי׳ וברכת המזון״ וביצי שנמצאו
בקליפה בתרנגו׳ ומותר לאוכלן בחלב אבל שנמצאו בלא
קליפה אסור לאוכלן בחלב דקרי בשר ומ״ב יש״י מותר
בשיור כשר״ והתנ׳ שאין ספק טריפה אם ולד—
ביצי שיחי׳ קו. יואב דהיינו שבמעיה בשעת טריפ
אבל אותו שבוו והמוה שנזדק
והכרוזהר שיורעהספק כמה
שיורו אבי התרנגולת נוי כ
משיה דטריפה אינה ומכשר
ומורה עוד כדמסיק הלוורה
הלכה כמקיבה כל שיוצא אלר
יולדת טריפה״

ביצים גמורי שנ.
שנמצאו במעיה
מותר לאוכלן בחלב
אבל אנב הקושרן
שהן ונמכרו כשלו
ולכך שמגור החל
החלון יבורות
עב אושורי פק
דוויה

שעלה בי"ע יופי נתערב בתוך יופי
ובנו בה הוחול יוסד רחוי רבי שיש לו
[illegible] ובנו בה הוחול יוסד רחוי רבי שיש לו
והדרין וחדר"ע יופי מלוי לון כמו זוו יום וזיוו הרקיע
יופי בוחות וכמו שנתערבו יוסף ויופיו כמו כב הוו
הוחול ונעשו כרשיש

אבן יופה ישר | כם רסתא כלי שת שעוסר כלי שת זי ונעשו כוחרי | ויחוד לו שהוד רבר שיש לו והדרי יוה נתערב כשהיא
כבודו כתנור | וזיוו יורי כמו טרו | והו ולון נט והדר
שלוים ולוה | מעב שיוש וועש | ולא יהיה שיש לות
מיכה ימר כן ו | והכשירו והקשלו | והדרי חוורי ונגל
קבלו ולו השיך | שלוחק יוון דנין | שהדרי יוה ויופשו
זיוכם בתנור | כרבר שיש והדר | והקט ויותב קטו
ונוזר כי הפת | שומר סלם עד ש | טויט כמו כן שיור
יופי כרישבר | שיכנלו ולו הרי | ולו השנוה על חורן
ונשו בשולני | הון כויפור יכמו | כפסק שהתורה
ונשו יזהר שלא | שמתנו כישו ומלו | יוזור כו והחורות
והוכרו יקויב | טוב שלו שיוין ה | ולו וכו ומכרי
| והדרי שלוכוין | הפוחרו כו כוח
| וזויוליה ויתריך | שיחורוטו וזייורתו
| לכחר ונעות והו | שלו זור ולו נור
| והדיני הוימוזורב | והדיח והוין רשו
| מוהדרי שלו יחט | רבר שיש לו ות
| בבלו רבר שיש לו | והדרי ויופי טולוי
| והדרי ווה רישה | ולו כמוו הייסוון
| | מותו זכלו ומן כ
| | כשיוות כוונו
| | כמו פי היסו ח

שויור רבר שיש
יחזור שיווש
ויוורית שוכו ב
אשר כ מוותו
יזחר שלו חי
מחישית כו מר
פר כלע וכויסה

רוותמו של יוסור לוזה כמנב ולוכן
ולון עם סגנו כמו שפי כם יועש
רוויה ויה והדרי עבו והדיח עבו

[illegible]

ששה גבי הזון רש
דשכנע כחושת א ו
ויוסר תבלן לדמוני
(ו..ים)
לדכוע והחוי שעוה
עשה וכן נוטען בתוך
בתשובת הגזונים
דהתירו פת של גוים
היו פת של גוי שיוש
שיופו גוים ועוגות
אכל פת של ישראל
גוים שיופו גוים
ושו אומר אכל ישעי גוים ווהר לחם כל ענין דליכא
וויחש דילה אין
אחר לדכוני לו
לישר וואהר
כגון לווכרן ב
בההיכו וקטע
גזו וגוס בפה
יום נתן בה
קיסם אין ואין
הוי הפיק דרכי
ולקוי וכו פס

דבר שאוכל עולכמו שהוא חי כגון כשר וכיוצא
ודומה הרי אלו אסורי ומשום כשאין גוי כרין ש
שהוא עולה על שולחן מלכים ואוכלין אותו בו
כגון בשר וכיוצא וכן אכל דבר שאינו עולה על
שולחן של מלכים אוכלין אותו דבר הבא אחר של
שאין נאכלין חיין ויורכו הרי אלו ומותרין
הגזירה ומשום חתנות שאינו יהדנו הגוי משום
ודבר שאינו עולה על השולחן של מלכים אין
אדם מזמן חבירו עליו. שאוכלין גוי ופירות
שנשתנו גוי עד שהוכשרו וטרכו הרי אלו מותרי
מלוח אותו כרותה עדיך ומותרים אותו
וכן קליות שלגוי מותרות רבן זה עולה שאינו אדם
ומזמן חבירו של הקליות ומותרות הוא עכ עכ
עכ עכ
עכ

כת הר יונה ז"ל ושלקו
שלגוי שאם היתה ש
שנתבשל בבית גוי או
אכל ומתבשל בבית יש
ישר ואפי היה עש ל
התקון ונה מותרת דהא
איכא לאיסור להתבת
ולאו שום כל דברי שוה
שוקין ולא הותה לית
לאו בבית הגוי ואש
כהש בבית ישר קליין
פלון. רבנו יונה עכ

קדיר שהניח גויה על האש
ולא נתבשל בו ואוכל כן רר
הרקחי אותו התבשיל אסור
מוכל ומותר הקדיר ומנעל
הקער שיכל בהיותו הבשר
ואם הקער של אדם ישברו
ווטב שהדליק ישר אור
אור ואחתק השפה על גבי
האש כל שעה שהתבשירם
הקדיר ומן האש קור שנשלה
מותל מרקחי שיריהם
היהודי והמזירה. עכ"ה אש

רי יונה התירו על חיתוי בראש אין על עולהבתו
האש להתיר ולא רחוק ובו כת אכל ובית משיל אין
ומרבי.

ר״ת ושאלתי דכל שהפת בתנור יכול להכשיר את התנור
מן בכי התנור כיון שהפת ושכיה וכן אין הספיק את התנ׳
בתוך התנור מן משרב שבת עם חשיכה ולהכשיר הי
התנור של הרבי ואומרו לגוי כרצו וחשש והגוי יאופה
כשבת״ ועוד שאלתי ורבותי יוכל שכח ולא המשיר
וכבר הוציאו הפת יוכל יורע הישר שהפת ישכיח יוכ יחד
יחזירו לתנור חב יכשירו התנור ויחזיר הפת לתנור וכן
פסק שיר ואורי׳ וגב שוה ושוה כך

אמר רב חסדא אכל בשר אסור לאכול גבינה
כי יש פעורה יחידת ואיתי דאוייה דהכי
עביד ולי עקב ובשר שבין השינים עדן כבשר ואו
שנ והבשר עורתה בין השינים יוכל גבינה ואת אוכל
בשר ... ריק
שישהה
קינוח והדח
דתני ושוין
כשוכה ע
שורית וכש
שיקנח וגם ר״ת
ורש״י שיעיכי
שנה קנוח
והדחה ורי

יוכל בשר ואש כהוזה חו ועוי ולו יוכל גבינה יוחר
עד שישהה משיעור עד שאוכלין סעודת הבוקר
עד זמן סעודת הערב שהן שש שעות ויוכי
יוכ שהה משיעור יוכ יש בשר בין השינים
צריך להסירו וכתוך הזמן יוכי יוין בשר בין ה
השינים יוסור ולפי שהבשר ונויכיין שוות וה
ונושך טוכב עד זמן יורון ולפי זה העין יוכ
יוכ יוכל זה שישבו לתינוק יוין צריך להמתין
דמון שלו יוכלו יוין ומורי טעם והרועם עקן
טעם ושהייה ונשו בשר שבין השינים ולו
ולפי דברין יואחר ששהה כשיעור ואחר יוכי
יוכ מצוי בשר בין השינים והוא להסירו
יוכי להוציין וטוב להחזיר כמוורי ב׳ עשוים
בגורה תור

שאם

הבחור היה עת שיוחר נבינה היה ששה הרחה לדרו ולפנו
והשים יוו בנשותיו והנן כיו כרי יהדיחו יפה ואחר כך הי שוש
זנוח כפת והספר ספק שם ככ"ל הכשר שכל דרך רווי
יקנוח טר ונידונה והוורי ווירקות ורכי וורה ונפריש כת שהי
עתן רכינו יונה הדין ששורה פת עויב יון כיין ויוכל

וזה עולה ישנהם
לקטח ולהדחה יוו
שיוכל דבר שווק
שווקנו ושתה יין
יוו תים יוחר ודין
דווייתי וורב יישה
טר רב וושרשיון שה
שהכירוו לו כשוויכל
ולוו נשי ידיו וסבירך
והוותנו יוונין עוי

ויודם שיורי ובינ
ויויינה ייונו מור
יושי יהעכיו ואמי
השוויון כל היום
שהיה עם הבבינ
ולהכינו להם יוחר
ויורכו עם הכשר
יוד דבלכו פסח ״

תשוב והרב ושש״ו
יהוני ששועה שוני
עתן שלו יוומי כשר
כמו, וחי יוחר נבינה
ווזיקל כבשר שוי ריוי
הורפי הייתי והלוייתן
כמי יוד שויישי רק
ויודיב שר לו וורוהי
ע' מעני כמו וויעות
ע' שפנה וחסעני לפיכו׳ ויוורי נבינה
כין שיופי נרחתי עיעוי להחויר כבשר יוח
ובינה כמו קבינו יוחר שר ויוי ירבר כמו חולק
שהלווד ולו מחמוי שהווי נבינ דהיוהדין

ובביווים ואחר כך הביאו

ובינעוכלין
כיוסקירדין
זי כלוו
קטח הפה
וכל שניוט
בשר ובינה
לוו פי יוכל ו.
ובינה הורב

רהכי וששוע
בריות רזונן
שוי ובינה
שולי יוכך
כל שי וכליו
ויין שהכיוו
רכוולפה כל
היו רחש יקר
ולו דפכיר
דהוסה יר
יוובב דווו.
וושי מהלכ

תיק כל הבשר ויון להיון וויות הל טר חר
החויו רמול אנו רי יוכיון שור טו וכל
וכל חר ורעי לוהחוורי

קטח הפה יוכל
שוור בשר מוי
שוי וקטח הפה
והיכי דהי יוו
בשר תחילה
יורכי בשוי וקטח
הפה לוו פני טר
ששורה ויוחרד
כרויו. כמוון יול ווו מבינה תחילה

יוובשיה לעשות יו
ושווררת נבשר חי
שני וחי תקיל כי שוי
ונ.מינ ייוכל צוהיקו
ושלו ונוו רו רדין
קל הה יודרתי רוויו
ירל הר ...

והרח

בשר צריך קנוח הפה
ונטי' ידו כשאוכל בש'
אחר גבי' לאוכלו בהדח
וקינוח שאינו מותר ל
לאכול גבינה עד סעודה

בחלב והדבש
ומן הספרי הב'
הנוני אוש
ולשעורי וכן
פסק ראב"ד

ולפי' ר' תם צריך
והרב יצחק וה'
ולפי' לטעמיין נ"ל
אין חילוק בין ב
בשר והלכה גבינה
לגבי הקנוח רווח ושחלוק. נ"ל
ה"ה כל הבשר

אחרת ומשני רב יצחק הנז בלילה אבל ביום
שאיון ששם דם עבה כיון אינו צריך ומה שיש הדח
וקנוח הפה אפי' ביום ומ עתה השום ולא כה. וכפרת של
שפי' אנו רב חסדא יוכל בשר ומסו לאוכל גבינה פי' עד
שיעשה קנוח והדח ונטי' מה שכתב שלוחה יאכל גבינה אחר הבשר
עד סעודה אחרת ומחוור של ענינה היה אוכל גבינה
ומותר לאכול בשר בלא קנוח הפה שהרי אין הגבינה
נדבקת בשינים ובלא נטי' ידים בלילה צרי' נטי' ומן ביום
ורב יצחק עוד וגבינה נאכלי' בלא הדח פי' לאכל בשר
וגבינה ולא יועב שאין צרי' לגבינה ואוכל בשר קודם
הפה ולכל הפחות צריך נטי' ע"כ מ"מ רבינו תם ורח"ה
ונהגו העו' כשאוכלין בשר אפי' בשר עוף שאין אוכלי' ג
גבינה עד סעוד' אחרת ואע"ג שרש"י ומפר' שאינו ודבר פ"ן ר"י
בהשגה שרגילי' לאכול אחת בשחרית ואחת בערבית
אין אנו נוהגין כן ... ונירך של אלהן ומזהו נהגו ה
העולם בהפסק הזמן שעה בין סעוד' לסעוד' ...

בפסחים

ונרסינן בירושלמי פ׳ ערבי פסחים ר׳ יונה ר׳ יוסי הוון אכלין [illegible]
פתיתין
דאכל תחלה וכשר ואכיל קופלגורי ואמר בשעה שאוכלים כת
עם הקבועה ויין נהגו כתבי רב יהודאי גאון ורבי יצחק
ותבשיל
דרב נטה׳ אף שאם אכל מן התבשיל
עד היום ראשון אוכל מן התבשיל ע׳
ובין חוכה כי מן התבשיל דבשר
של בשר לתבשיל של גבינה יוד
הוין רבה ואול ידייו רהוי כמו ע
ש׳ מ׳ ש׳ ויין כיון דיו ומשות
כשר ויין ומשי ובית יוכל מן ה
חובה
התבשיל וגבינה כמו שאול וגבינה דהיין אוכל ומשות ובית

ואם שאכל מן תבשיל כו׳ אלא
רשי דהגמרי כששנים של
בשר ומטבק של גבינה
אכל מן התבשיל בשר ונבנ
שלכם חוכה ולא לגבינה של
[illegible]
אסור ואכל ע׳ בשר אחת
קיוה [illegible] אכל בשר אסור
ומתי גבינה ויין ע׳ [illegible]
כו׳ תו ויוד ע״ב ע״ב

וכתי הטח הכה והדח והרכה הידוין וטוהני לאחרי שיני
מתבנת
יונק טהו: כוותו נגם רת ודוכה הקלו ואיזו יכן אל דבריה
קפי שראיתי בהלכות שאוכלין שאוכלין החנוחוה בו גנים
ואין ומהין בירב לפי שהכיורי יוהם ומהרי
חלא
שבפנים יוהת ומתקני הכית גדול ורשום כל רין החוחו
לפי רשת הגחו והיזוך העולם טהו: כתב הרב רבי יונתן
בר שמואל ורבי יעקב על חומה שאוכל כדין יבואר
רבינו כי יש יוכלו יושב של הוון להם וזו היין תשוב
רח׳ על החומה נדו היתר ונזהר כמו שפסקתי של הגיים
החולכים ליתוך שעון לגבן ראין ושכין כן דבר טה ואין

פי׳ מי שנשל גבינה
ורוצה לאכול בשר צריך
לבער שיני הפת מעל
השולחן

חוין

חששו אלמא לעקור וסייעתא ומהא דכתי' אבא אינגבי קאי
ביה דיהרון מאי איגופא אית ביה יבש ואחר ומחזו ליה ואמר
אוגפין דאתי דיהר דלבן יבש שרי וכו' ואי הגבין יבישה
דהוי שרי אלא לאו דמוקי ליה אטעם דדיה אחד החזה ואחרת
שעירכן בה עפילורלחלבין ואחרת שאין ושרבין בה עפין
עכיכי דחלבין ואחד אחד ואות ספק אום שירכו בה עמוכי
דחלבין אי לאו דהוי בפיקה דרבא להוי ובמחלוקתו אין אן
ושרכין בה וכלן אחלין אחתה ואי שרשתו יפה שורפה
ואתוכי בה ביתג ואוולי יואת עלירת ור' אליעזר ואעיט כת
דאחרי היין ותני' כחולין מן כל וכי אי' כן כל אוא דחזיון אי'
אחת לפי שאיום ואהל עוה פי שחלב עה אינו נעשה
הוויה ובו' וו' אוא שחזיו נו' אובר ולפני שחלבה נו' ואין
ישר' לאהן ואשחט בשולי' נו' ואשו התרוב חלב עתיד
ובאורין הוי' יש שואשרבין כן עבוכי דחלב שאו ימגר כל
אשכלם ואי' בשבילך אי לאמרו מגן שהחלטואוה אינו
שאורה אוא ואמי' כימעט אי' חלב עתו וג"ם טעם כשולין נוי
נוי שיוה' בגו אי' אינו ע' שהרי חלב עול סנו שהרי חי נכן
הלכה ופן שויק ואשג דל שייזע עו' על שוליהן ולכי' ואה
שכמ' ות בחשוב' ראה' אום יש בה עבוכי דחלב אכל ואסע
שואו יש בה ואמיר דהפיק'
דרבא להו' אין עבירא דהרי נ
הש' החשאל מיחלב בעור אי
ואיסו ואיה' אויב' דהא' מתון
ואבוכי דחלב בקאית פ' אוו

החולך

נסיוב ראי
נסיוב חלב
ולא פסיק בגולי נוים
כתפי תלמוד וכל הבבל
אי משום בגולי נוים
הר נמל חזו [illegible]
וכן חילוק

נסמכי דהל׳ מונה זו׳ לאחר
הנבית והחולבין לגבן ראון ומשי
ומדרכין בה הל׳ עו׳ מן ראן
קרא רוב אין להוש׳ בה ודיאי ו ישב
ואחר מאין ער דברי בני יוי כזה
אין כבישולי גוי ואוכת מתערו

עוברי ויוה לעי׳ דימו לוסי
משר במותה ואמ׳ או. דנביומי
הלכתו יוסור ודייוריות ודי
הל׳ דמשר דמטור הייב׳ יומר
שהמיפיו ואינו כל החולל ראן
דאחר שמשמו הנבית והמשו׳
הל׳ והיול יוני׳ לוחשׁ ראו
שאור מ׳אין ואיז מעלג׳ והיין
הנקי׳ הי הל׳ מטור יושירו עב

בתשובת הל׳ שואו ובני כב׳ דוייני להתיר בזה ימני ימהי
היה משוב ט הל׳ עא׳ בעהור היה נכיר ואינו כששו
החוואה ואין שאור בהואה רק ואן הטהור ואין להוששו׳
חלבן גוי ליעוך ה׳ו ושוב עולם להוראה אין לחוש
כמשר יאין חוששין מ.בית הגוים להל׳ שואו יואין
דקיאי מע ימוטב׳ לרת ובשׂ׳ ראין ומשאידי היזרכתי
ומכל והוא שנהיקו מי כבל ומי יזרין ומשר יונו עהן
כבני כבל ונהיה מולכות הלין טיואן מן רוב בחוות
ומוספין הה׳לב ומשו ומשו יאין חוששין יום ומרכין
בה׳ משו ומן קשוות שיות׳ ומקומו ומשו יאין קג׳י
ימסל׳ חוויות הג׳י כל׳ והמחמיר תע״ב ״ואין לומר
הנסמכי ומשם דפרשי שיוסנו קוכת הגוי שנוליחי
יומם מעון שיווע חושבן פ׳רשיו מעלה זו׳ משר

בשר בחלב נוחר ומן בעי הוו כב' וכן ופרת רבי ר"י
פירש בשלו. הואיל ונויק רת ור חנ גרסינן מבבלי השש
הבשר וחלבו אין ונשארי בשר קיב נבילה בפקב
שמנה ובקיב שחוט נבי ובבשר שנה ומן הטריפ'
וכן טריפה שנה הבשר ונוי עש. רחלב ומכונס
בשר הקיב פירש בשלו. הואיל ומפרש רת הוושטה ר'
דיוסרה קיב כשר שחוטה ומן הטריפה היינו היינו
הוא חלב ונוש יוך הבריית חשרי להשעיר מקיב מש
משורה שחוטה ומן הטריפ' דיינו הקדוש והו היין
וזה שווה. חלב המכונס פירש כשלו. הואיל והוא רחי
חוששין שם. יונקה ומן הטריפ' כשהן ינקו דקיימ'
לן משוחט דלאו חייש ומפק רבינו ברוך ... להחיונ
הקיב של נכרי בחנות ומן הבהמה. שהחלב. וגי וחותכת
רחלב לה ומנופה היותי דלאו ומיוחדת שינקה יותר
ומן יוין נכון לעשות מ לכתחילה ורשום הרחק יון
הבשר ומן הדומה לו ומה הקיב עלה ומן בשר פש
פשוט דאוסר אלא יוב שחט ישר ור' יוו שה ועוד
טריפה והשעיר בקיב יופי לפתן וחותר ומיתן ...
בזה יש כשר ניטו להרחיק לפתחיו ער כמו נבילות

ואינו אוסר
ואנו נוהג ...
ורתוב ...
דיבה ...
פלוס

ושריפו אמ״ל כריעבד שכבר העביר אז שנתערב
בקיבו ויהרות זה משיט שרוהכרות ואם שיה משר
שינה ולא הבה ועוינ עריב וות להשני המטוב שכבר
נקרשו הקיב דאו דרך להשני כח׳ ילא׳ דנ׳ כמונק שאי
דין קל עלו אז כרקשו ונעשו ונותר כל הקביט ואם שרי׳ הג׳
אלו זה מעל כם והיהו אמ להנח הח׳ מעשר הקיבו ולהמני
כמוך החיים יוכ יוו יותי כרי שיקרשו הח׳ שכתב׳ הינו
לפי שהח״ב קלוט עמם של עור בקיב ודוי כמשר בח׳
יוע״ב ריניק הוו וגו׳ בולע זה וזה ע׳ שרייה זוזן
וקל׳ כריזו. כשר בח״ב חרש הוזן דאו תרו בלי יות
בח״ב שרי ומ התור יוע״ב שבולעי זה וזה ומשום
דרך משו ולוקו הוה וזוי לא לעי זה ו והיות חיה הא

שאלה ודי עול.ב״נות הירבה שעשו בכית
נוי והניחו שם ליבש והיו המוני בה
ברכוס של עץ כמו שהניח ושמחו הרפים בבית הנ׳
נורחוו שו. דייני הנ׳ והתם יוחדי כזה הרפס והש׳
והוחר שהיבו הנ׳ ושו ונ׳ ד מותריו עיקר ואין
יוען נ׳ זהרו וקיליו עמשיו ושו להתיר הק.ביט כי הש׳
התורה קסה על וונוע של ושר הנ׳ ודין ודיין.

שאין חיובתו אלא בגוי אחר

ושם השיב שאלה רק שהקמיר על אחד ושלח שם בעם
בכל מקר ורשות ואין החיוב והספק וכן עד שה' לבו רקן אלא או כלן
והוא הקולות שנכית גוים אסורות כמו שהשאירו אותם
בדבר המותר שנופה מין ע׳ אל׳ סוהום ליב טעמי
ויאסור נהיר אותו והקול שיש שם טעם ויאסור

כין שהשאירו
בדבר האסור

פרק

חיוב שהלמני ואין ישר' ראוה אסי' אין בהם
עודה כדיר ואסור ליו ליפוק מורב ודומה
ופורין גוי ישכיט נחש ומן כת ישי ורת היה ומתיר ליב
לאשר ומשנגיי שהין לו רה' דרבנן שלו אסורי בית ו
והייתה השפחה חיוב והולכת אל ראייה ישר' ואמבי ו
שהיא ונותר רם ונמער הוין לא לעשות כן לכתחילה
אין הק' כבע רוחין שהשימו חטב ודר רב שור שלו גוין
והיב רידע ליב שם רם עה משרו שוות חיב של גוי
לאו טייך כשולי גוי לא נשלי גויה לא נעע גוי ומשום
תשוב ליב ונאיחשדי הדין ליב שם רם שו. ותן אלו דברים
אסורי חיוב שהלם גוי ואין ישר' רואהו כמו ומיותי תגיינין
ואין רות רתג יושב כיצד שרו של גוי והגוי חולב ומכי
לו ואין הומשין והוא והוינו כה היגי חלב היכי חזיוני ליב שם
רם טף אושר לאו הדי שרי נאו דקדו חדי ליה פשיטין
רשרי אושר ראיב שם רם שו. ומביק לין ינריב ריוב
רם שו. משרו ומי שומר התדי ליב ומי ומשוב אין התדי ליה

חיות חולבו

ומשמע דבי ליב דבר שה מעד׳ וכי עוור חוומ יעש׳ ו
דומחדי ליה ולאו קושיא לו הכי ומי רבי שוחט התיר כסרר על
שלו מוהר שהלכו לו כבית הגוי והדר לו והתיר החלב חר
ל׳ הי שם דבר שה ומי רמירתא דהשתא יותי ומריוה יונתו
הענין השלם והתיר דעתי של גויב והמשי יותר
ולהקן כהם נביאות של ישר לאו רמי ועהו
ילוה ומודו הכל לפי שהתהכים של רעוב הב במתירים

והוי ליה כמו קערה שמלחו בה בשר ומסור לאכול בה רותח ושר יוין כמון שמיו כ הכל כי הרבוס ודוב ומלח הכל טעם של גבינו גויס והוי כמו זו שמיו מלוה ומשומנים יותר נבינות של ישר הוי להו שניהם נלוחי וכהג לון ותהי כלי ונעקב ואסור לובי ריע דיעבד והוו יום הרשם שלנוי כת ומיהו אכל ירוג כרכ מותר ששרי ורי

יותם דתני של גוי שמולחי בהן הגבינ שלה טהו׳ והגעיל׳ לם ישר ויתה השתמשו בהן ומי כרעב שרי אפי לאו הגעלה ואפי ברבוס יוה וכבר שהריחיה יפה שלוו היה הגויס משו רוח

כתב המזקרת רמוח יניע ונפליט וזה שכלע כמו הענין

מעשה להר שומין על כמשה שעומא עריס והייתה חולכת וזה לעשו׳ ון ההלכי
שחלבה ומונה בשרה הוי זה ון הגבינו והשוו מין והתיר כל דבר ששהה ונמנה כלו. יומים והרבים ראייה ומי ימאו טרפה יוכל והאור גוי ומותר וכן

פוסק כהג׳ דעתי וזו. ומיה . אין לאוסור דהא׳ היו חיות
דמישתכחיא ומצינו טריפה שרי ומיכל ונכתו׳ דעבי
ומ״נ׳ ימהוו לחיו יוה׳ דהשתיר כהווה על חזקת
בריאות והשתא היא דמטריפה דיוה כעדה כל היכא
דליכא ילין הא רישעהא אזלינן בתר חזקת הגוף ואי כאן
אזלו הר רישותה דטריפה היינו לפני הילך השור הגוף עמד
החזקה והכי יוה. בכתובו נכי עד שלא יורתיך כמו אזוהו.
זה בחזקת כשרות שהרי חיה ס׳ שנים ואין לנו. החזק
אין נתבררה שעה יודת אינה חזקה כרתי ד״ר ד בחולין
אין היין ונות והשעה שנולדה עד עכשיו היית בחזקת
בתר רוב כשרות והולכין בתר הרוב היין ושעה שנולדה עד
עכשיו היית בחזקת כשרות והולכין יומו. שדוחה
נולתה שהיין ונן המישע ונות הרוב נכיב לחזקה
שנתברר ואומרי דמחזיקין זה בחזקת כשרות עד
שנה והשתא היין דמטריפ ועל יוהר שכא טריפו לוט
עוקינ וספ׳ וושו המור בעלי. אנו הוי ספק ספק ספק יא
טריפה היין יום ליום ואזל טריפ ואומר הטריפו אינכ כן
אל השן ג. ומי קודם ששחט ומיוע שהקבוע ונמר
ששששו קודם ג. ומי ויש אומרי הגבינו כל יב חדשים
שנוויינו טריפ ואין הל הכי וכן כת׳ רבינו ברוך שישו
להתיר הקבוע להוזק על דברי שוחו וכן שורו רבר

[illegible] קן בקדירה פעמים ולא נערו ביניהם
צריך ב׳ פעמים ס׳ וראיה מאיסור תרומ׳

ויש פוסקי׳ דווקא נותנ׳ טעם ומהוות בירך אחד יש לה
להתיר הקיבה ומעם ספ׳ ספ׳ אכל בעורפו הכא ומן הטעם
קיון יותר שלא כרבון דרחמ׳ וכי ומיהו כזה ומספק׳ לן אם
יש לעתוי הקבנו יוב לאו ופקחדי ומזי שנולו דבר

ד״ן ביטול בשר בחלב לאו אתא׳ אלא הכניס כף חולב
בתוך קדירה של בשר רותח או להפך וכל זה
חן
שנבנס הכף בקדיר׳ ובשעורו שאין לשעור על הדבר
כמה נאסר ממנו ומונה אכל זה שאין נשמה בקדיר׳ אין
יעוין במו׳ ומוכי הין של ומתכת רחם ומקנס חב
חא לא מאחרי׳ ההוא במעת בבלה
טית ואין לך ששה דינים

ה״רה אסור סי חולבת בת מומו׳ שנתחב ומן הכו׳
בקדיר׳ הקדיר׳ והתבשיל ומותר והכף
מפני
והכף איסור שבלוע ומה בשר בחלב ואם אין ה׳ הכל אסור

בהגיוה ומיהו לי שאוסר	בשר בחלב אסור בהנאה הלכך קדירה
ומה לוע בשר בחלב ומות	שבשלו בה בשר בחלב אם שוב
והשתמש בה ימען אין כל	בשלו בה היתר אם כאכל ומשלו
דבר שאסור ולעורך לאכילה	שאוה בת יומו רב ואם העוה אין
ומוכי הואין כן ואם לרחוץ	יחלק בין בת יומו לשאינה בת יומו.
ראשו שהוא אוגלו כדאמר	ואם בת יומו היא כל המאכל אוסר
	ולית ליה תקנה ואם אין בת יומו
	ישליך חוץ הקדירה לנהר והמאכל
	והכל ומותר אחד עב אחד עב

אם נתחמו איסור רק [illegible] [illegible] [illegible] תת יומו
דקדיר׳ ושמואל כ׳ [illegible] [illegible] [illegible] חולב תחיב׳ הכף
ס׳ הקדירה [illegible] הכף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ומה
בן חלב חולב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הכף [illegible] הכ׳
דלא נתחב כולו ונעיר התוחב הכף אומ׳ במתון [illegible] מצריכי׳
ס׳ והגעלה אינ׳ מועלת אלא בכלי חרס ובן טיט מצריכי׳ [illegible]
ס׳ בספק תחי׳ הכף והגעלה אינ׳ מועלת אלא בכלי תחמ׳
[illegible] חלב מסוק

בת יומו שאוחי של יומה שלם
בשר היתר שנתבשל בה חתיכ׳
איסור נאסר כל מה שבקדירה
ולהחו מן המרק שבקדירה ושמן
בקדירה שהיה בה ומאל המרק
אוסר את הקדירה כיון שאין
בה ס׳ כנגד המרק האוסר [illegible]
וכל שאין המרק האוסר אוסר [illegible]
ולפי חשבון שיש ומותר [illegible]
שאם היה בתוה [illegible]
שיעור [illegible]
[illegible] שבמרק שנפל הוי איסור [illegible]
ואם יש בקדיר׳ ס׳ של היתר כנגד
אחד ומה אוסל איסור המרק
שנפל בה ומותר [illegible]
[illegible] המרק אחד [illegible] ולפי חשבון
[illegible] סה [illegible]
של חולין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לסתר ס׳ [illegible]
של חולין [illegible] נחשוב כל [illegible]
איסור [illegible] לפי חשבון [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שבקדירה שנפל [illegible]
והשאר והכל של חולין [illegible]
[illegible] שאין בה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אין איסור הקדיר׳ [illegible] [illegible]
חשבון איסור שבמרק שנפל
ואם רבה היתר שבקדירה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אם יש כבשר וכקדירה ס׳
[illegible] [illegible] [illegible]
והמרק שבקדירה
[illegible] הן [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
המרק [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

קדירה של בשר
אם יש ס׳ [illegible]
שנתחב

חבית של יין נסך שאסור
בהנאה וכו'. אם יין ונשאר
ראוי בה ואי אמר שרי לגש
ואסור לערותו בה שבראו
ובכל אותן המיניאות ואמרי
ואינו חבית של יין שהיא
אסור בהנאה והחבית זו
ואחר ופתח חבית של ח
חרס הם לאו שייך בהו
הנאה והאו דאמר הראבי"ה אסור בהנאה ואשן
דראיה בקיומו מדבר אחר ומשום דבר הבלוע
כן אבל ואול שנאסר ומשום כשר בחלב אסור

בהנאו ואין
ואבעיין
דאסו איתן
ושבחתה
אולכון
שהרי נהנה
ונותנו ואין
אופי לכלב

חייה ואשי בחלב לאן אסירה
אלא ודרבנן הלק לאו מעיקו
אלא כרוכה שעונה מאי והי
של והאי דתנן
עושת חלב ה
הייט דווק מת
כבשר בהמה
אבל ולא אוד

דבר שהיה ין
ודרבנן אש
יכש ואשי
לח ודבעלו
ובתחלה

בחמו מעלה וכון ליב לעו אמר
בראוי דבר אסור ודיית וכן
הוי רבינו שווח לכה לעשה
מאי חלב לבטלן ולבחלי אלד

יש להסתפק בשר
בחלב שאוסרה
הטי כגון ששה ב
מטע יותר ואונו
יותר יון עם ולירח
אב אסור בהנאה
אם לאו והותר
בהנן אין ואחון
כירן כל כוה לאון
ומשום רבוי ואיסו
אז אז
אבל

ההואמלגו דיית תבל לו
לרקי' פטר ומי כי רב אין
אושי ושיעורי בחלתי
פג. דיית אל אנוהן לאו
ואין דוואו לך לאו הדולו
כשיעור דיבנ ומן הלכן
אופי חמי זיית חלב אין
נבילה או פחות בענין
ולאו ודולית כשיעור
דרבנן ואיה בה ואיסור
וחוה רוח דחלב ונבו

אורייניס

הגה מצאתי בס
פי שאוסרא
אינו אלא
שיויה

בעו. ואו ונבולה יוכל כל דבר ששחר ושנבל חבל
ונזו שלא אוסור דירידרבנ ולית בה של איסור
דאהו או איכי לאיסור דאורייתא ואם בקדר שלא
ונראין י בדית וזות ובזיית כעל כרוב החר עודדין
לזכור לוף רעלה ולכתחל עוי ונבטלין ו.ד וששב יום
ויקרן לו ברבי כתו כעב עבל ואו יה ויש ס הלכך
ואן ד של ואן והתי שר
שיוודע טודיוי שיש ס ולוי ונסוסק לי נראה
בעיני שיפתור עבל קליפה ואי והיה ובי תוהו
הוול והיו יכל וששר יוה עבל עבל

הקדירה

כשוון הקלי המי בת ווודיו הכל וזהר הקדיר והתבשיל ולופלין
ואין בו ס לבטל המי יוכל המי ואו יוסור שהרי בלע' ונעשם בשר בחלב ואסור כין לסשר כון לחלב ואך בדיעבד אינו אסור ואחוות בלועה ראשונה כיון שאינה בת יומין ונבליע הראשונה

השליש׳

כשבין החכם להתיר איסור שנפל בקדירה און המי כם יש צריך לחקור אם יואחר שנתבשל המי בקדירה נתנו מים בקדירה כי שונה ולתחל ואז היה בה שיעור נעופה הל ואם מים שנתנו בקדיר ואחב און ונישען.

הרביעי

אם נשפכו המים שבקדיר וספק אם היה שם ס אם

ואז לדברי רש"י דאמר דטעם מעיקר דרבנן דרבנן להח'

ולדברי ר"ת דטעם בעיקר

דאורייתא דרבנן להחמיר

והיכ' דהספק [illegible]

ודע לשער לפי שאינו בקי

ואם קרוי ספק ואזן להחמיר

ואזלינן להחמיר ולפי לרש"י דטעם

בטעם של דרבנן משום סופק סופק

מעיקר

דרבנן

דרבנן

טעמות של איסור אין ונותר ואיסור טעמות של היתר ואיסור להיות יום אין טעמות של איסור עם היתר וכל את האיסור ואם שאר אדם יתיר ואם עבר על דברי [illegible]

ותקן השל כבי את הטעם מעיק דאורייתא דרבנן כמון שאינו ואם אבל ון כמוכן דאורייתא [illegible] בתרי [illegible]

חסרי ... ואין בון להתיר ... חתיכה של איסור שנתבשל עם החיכ' ... של היתר ... בתבשיל עם טעמות שהם של היתר

[illegible] אם כשאר דבר בקדירה של איסור

קודם של ... יום הייתה בת יומא והתבשל

התבשיל ... איסור שהיו אין בתבשיל ... של קדירה

דומשעריכ ... הקדיר ... החיכ' איסור ...

ושעריכ במוה ... ודעינ ... דהוא הכי

דלשלם ... להוור יום ... בשר של איסו בקדר'

של היתר ... נשער ... כיום כחטב ובהתיכה ולאן

סוה ... קדיר ... התיתר שלע תהיה ואסר

בשל ההיתר בקדיר' של איסור ... נשער ... דלע

חתיכ' של איסור שנתבשל עם החיכ' של היתר ... ה' החתיכה עם הע העצרות ...

המילה